

Хрещатик

+ TV-програма

газета київської міської ради

№90(4686) | четвер | 25 червня 2015 р.

Олексій ОКОПНИЙ: «Історичний центр має взагалі позбутись рекламних конструкцій»
стор. 4, 5

«Жовтень» відкриють у жовтні
стор. 3

3 аутсайдерів — у лідери

стор. 2

Мирна робота для воїна АТО

стор. 6

Добро для перемоги

стор. 7

Метро без перешкод

стор. 8

Прості правила вбережуть від злодіїв

стор. 8

«Візитні картки» районів

стор. 9

Відкриваємо Катерину Білокур

стор. 22

НОВИНИ

Київ запрошують на ярмарки

Як повідомили «Хрещатику» в управлінні внутрішньої торгівлі та побуту, 26 і 27 червня в столиці відбудуться традиційні сільськогосподарські ярмарки. Зокрема в п'ятницю торгуватимуть в Шевченківському районі на вул. Бульварно-Кудрявській, 2-4, вул. Ризькій, 1, вул. Якіра, 16, вул. Вільгельма Піка, 16, на розі вулиць О. Гончара, 65-а та Б. Хмельницького, 94, на розі вулиць Шусева та Тираспольської.

У суботу в місті ярмарки відбудуться в Голосіївському районі — на вул. Паньківській, вул. Голосіївській, 4-10; в Дарницькому — на вул. Ревуцького; в Деснянському — на вул. Академіка Курчатова (в межах вулиць Мілутенка та Братиславської), на вул. М. Цветаєвої (в межах вул. Закревського та просп. В. Маяковського); в Святошинському — на вул. Командарма Уборевича, 19-25; в Солом'янському — на просп. Комарова, 28 (до вул. В. Чумака).

Рання діагностика — запорука здоров'я

стор. 3

Банківська картка замість жетонів і проїзних

стор. 2

Фестивальна країна

стор. 23

4 820060 500335

3 аутсайдерів — у лідери

■ Святошин став кращим районом із благоустрою

За здобутки та плідну працю впродовж весняного двомісячника із благоустрою Святошинський район отримав кубок переможця. З цього приводу у новому парку на перетині вулиць Краснова та Семашка відбулися святкові заходи.

Леся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

КУБОК із благоустрою голові Святошинської РДА Іллі Сагайдаку вручив заступник голови КМДА Петро Пантелеєв, відкриваючи новий спортивний майданчик на території скверу, що на проспекті Перемоги.

«Цьогоріч ми змінили критерії оцінки районів у бік прозорості та відкритості. П'ять простих факторів впливали на визначення переможця: виконання звернень мешканців до контакт-центру 15-51, оснащення працівників ЖЕКів спецодягом, розміщення інформаційних дошок на під'їздах будинків, виконання зауважень за результатами об'їздів району, які здійснював особисто Київський міський голова Віталій Кличко, а також планові роботи в рамках весняного двомісячника. У сукупній кількості балів за цими критеріями комісія визнала роботу Святошинського району найкращою під час весняного двомісячника», — зазначив заступник голови КМДА.

Він підкреслив, що саме у Святошині всі комунальники вдягнені у новий спецодяг. За період двомісячника тут відкрили два нових сквери.

«Святошинський район переміг уперше, і цим кубком ми насамперед оцінюємо роботу комунальних служб і заохочуємо найкращих. Сьогодні ми також відкриваємо новий спортивний майданчик для мешканців, продовжуючи виконувати роботи з благоустрою будинків та дворів, заплановані вже на найближчі місяці», — повідомив Петро Пантелеєв.

Святошинська громада святкує перемогу. Адже вперше за підсумками проведення весняного двомісячника з благоустрою, озеленення та поліпшення санітарного стану їхній район посів перше місце.

Голова Святошинської РДА Ілля Сагайдак подякував усім співробітникам за плідну працю і вручив Подяки кращим кому-

Кубок переможця за підсумками весняного двомісячника з благоустрою голові Святошинської РДА Іллі Сагайдаку вручив заступник голови КМДА Петро Пантелеєв

нальникам району, а це ЖЕД-7, ЖЕД-3 та КП УЗН.

«Нещодавно працівники КП УЗН Святошинського району завершили другу чергу робіт з облаштування скверу між вулицями Семашка та Краснова. Ремонтні роботи вдалося завершити в найкоротші терміни завдяки виділенню з бюджету міста коштів та підтримці КМДА, а спортивний майданчик, який відповідає всім вимогам часу, встановлено винятково за меценатські кошти. Це вже не перший відновлений сквер, який

ми відкриваємо цьогоріч. Торік тут була виконана перша черга капітальних робіт, а вже сьогодні нам вдалося завершити всі заходи з приведення території у відповідність до проекту. Родзинкою ж скверу є, безумовно, спортивний майданчик, який задовольнить вимоги будь-якого мешканця району. Тож відроджена та впорядкована зелена оаза буде не тільки радувати та милувати око пересічного громадянина, а й допоможе бути фізично здоровим», — зазначив Ілля Сагайдак ■

Користуватися послугами метрополітену відтепер можна без черг біля кас та зайвого клопоту з жетонами чи проїзними квитками. «Київський метрополітен» разом із партнерами впровадив оплату банківською картою просто на турнікеті. Прикладаєте свою безконтактну MasterCard з функцією PayPass — і з вашого рахунку знімають вартість поїздки. Поки ця технологія працює на 17 центральних станціях. Решту нею обладнають упродовж 3—4 місяців.

Ігор СВАЧІЙ | «Хрещатик»

НЕЩОДАВНО в метрополітені презентували чергову новачку. Тепер для проїзду не обов'язково купувати жетон чи проїзний квиток. Оплатити поїздку можна вашою банківською картою, приклавши її до спеціального терміну на турнікеті.

Перший заступник голови КМДА Ігор Ніконов каже, що це крок уперед. Адже дуже зручно, коли на одній картці у вас зосереджено багато сервісів. «Один із критеріїв зручності й комфорту життя у будь-якому мегаполісі — швидкий і доступний транспорт. Ми вирішили полегшити киянам

MasterCard замість жетонів і проїзних

■ Пройти в метро можна за банківською картою

Перший заступник голови КМДА Ігор Ніконов випробовує нову систему оплати поїздки в метрополітені банківською картою, приклавши її до спеціального терміну на турнікеті

і гостям міста користування транспортом за допомогою новітніх ІТ-технологій. Цей проект реалізовано в рамках Smart City. Відтепер люди зможуть оплатити проїзд за допомогою картки. Безкон-

тактний розрахунок економить час тих, хто їздить у метро. Жодних черг до каси чи автомату за жетонами, поповнення проїзного, ніякого «обраного» банку. Важливо також зазначити, що на ре-

алізацію цього проекту місто взагалі не витратило бюджетних коштів», — розповів перший заступник голови КМДА.

Підтримує цю думку і начальник КП «Київський метрополітен» Віктор Брагінський. «Сучасні реалії диктують новітні рішення, і нам дуже хочеться, щоб Київський метрополітен ставав форвардом у їх впровадженні. Сьогоднішня новинка — вагомий крок до суттєвих змін у системі оплати проїзду. У подальших планах — поповнення проїзних квитків у терміналах на станціях за допомогою банківської картки, а також віддалене поповнення через Інтернет. Як ми неодноразово заявляли, метро має бути не лише безпечним і швидким видом громадського транспорту, а й комфортним для сучасного пасажир», — сказав пан Брагінський.

В MasterCard пишаються, що стали партнером столичної підземки. «Ми дуже раді, що в Україні у нас є такі відкриті до змін партнери, які не бояться одними з перших в Європі втілювати такі інноваційні проекти. Технології

безконтактних платежів MasterCard оптимально підходять там, де особливо важлива швидкість обслуговування. Впровадження прийому безконтактних платежів також допоможе Київському метрополітену та КМДА оптимізувати операційні витрати й у перспективі створювати системи для оплати проїзду, в які інтегровані різні види транспорту», — розповіла гендиректор представництва MasterCard Europe в Україні та Молдові Віра Платонова. За її словами, процес упровадження був досить непростим. Три місяці поспіль фахівці заглиблювалися в усі технічні нюанси. Однак у результаті це вийшло найшвидше в світі реалізація проекту такої складності. Київ став п'ятим у світі містом (після Лондона, Санкт-Петербурга, Чикаго й Бухареста), де було реалізовано подібний функціонал.

Наразі турнікети, що приймають оплату безконтактними картками MasterCard, встановлено на 17 станціях метро: «Хрещатик», «Театральна», «Золоті ворота», «Площа Льва Толстого», «Майдан Незалежності», «Поштова площа», «Контрактова площа», «Палац спорту», «Арсенальна», «Університет», «Політехнічний інститут», «Шулявська», «Олімпійська», «Палац Україна», «Лук'янівська», «Кловська» та «Печерська». На всі станції систему поширять упродовж 3—4 місяців. На сьогодні в Києві імітовано близько 1,5 млн безконтактних банківських карток MasterCard. Отримати її ви можете в одному з 14 банків-партнерів ■

МІСТО

Рання діагностика — запорука здоров'я

■ У Деснянському районі встановили новий рентгенівський мамографічний цифровий комплекс

У консультативно-діагностичному центрі, розміщеному в Деснянському районі столиці за адресою вул. Драйзера, 19, встановлено новий рентгенівський мамографічний цифровий комплекс МАДИС вартістю 1,3 млн грн. Тепер киянки зможуть безкоштовно перевіряти стан власного здоров'я.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

ЗАВДЯКИ зусиллям київської міської влади мешканці Деснянського району нарешті отримали мамограф. Це сучасне діагностичне обладнання, за допомогою якого можна виявити рак молочної залози — хворобу, що вражає переважно молодих жінок працездатного віку. Оскільки апарат записує показання не на плівку, а на диск, то результат діагностики можна отримати одразу.

У Деснянському районі столиці проживає близько 90 тисяч жінок. Тепер вони зможуть пройти діагностику на цій апаратурі абсолютно безкоштовно.

«Вартість цього обладнання — 1,3 млн грн. Воно зроблено в Україні й профінансовано з міського бюджету. Зараз росте кількість онкохворих, тому всім жінкам, старшим 40-ка років, необхідно проходити мамографічне обстеження. Спочатку планувалося, що діагностика на цьому пристрої здійснюватиметься у дві зміни, але я дав вказівку, аби працювали три зміни. Тобто жінки зможуть проходити обстеження з

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

У консультативно-діагностичному центрі Деснянського району столиці за кошти міського бюджету встановлено новий рентгенівський мамографічний цифровий комплекс МАДИС

8.00 до 20.00», — зазначив Київський міський голова Віталій Кличко.

Завідувач рентгенологічного відділення Олексій Носов розповів, що до цього часу такого апарату в центрі не було. Якщо виникала підозра на патологію, то жінку відправляли на мамографію до Інституту раку, що на вул. Ломоносова. Відтепер мешканки Троєщини зможуть робити необхідне дослідження поряд із домом.

«Моя команда працює над тим, щоб жоден медичний заклад столиці не відчував

браку апаратури. Нещодавно ми презентували нове діагностичне обладнання для інфекційної дитячої лікарні, куплене на гроші західної компанії», — продовжив мер.

Відвідувачка діагностичного центру Надія Петрівна дуже рада, що не потрібно буде нікуди їздити, аби пройти обстеження. Також жінка попросила пана Кличка посприяти, щоб і стоматологічні послуги надавали пенсіонерам безкоштовно. Вона розповіла, що одна пломба коштує 200 грн і

для людини, яка отримує мінімальну пенсію, це дуже дорого.

Очільник столиці зазначив, що міська влада робить все для зменшення навантаження на пенсіонерів. Так, залишився безкоштовним проїзд у міському транспорті для пільгових категорій; звернувшись в органи соціального захисту населення можна оформити субсидію на комунальні платежі.

Заступник голови КМДА Михайло Радущкий пояснив, що статистика повного одужання хворих на рак молочної залози досить непогана, а рання діагностика — це шанс для жінок зберегти здоров'я. «Придбання нового мамографа стане серйозним кроком у боротьбі з онкологічними недугами в усьому Києві. Також за підтримки голови КМДА придбано три сучасні кардіографи в різні райони столиці. Турбота про киян — наш головний пріоритет, і команда Віталія Кличка робить усе, що в наших силах, аби життя мешканців столиці було тривалим і комфортним», — наголосив пан Радущкий. За його словами, зараз у медицині є проблеми, але міська влада намагається знаходити кошти на їх вирішення і залучати інвесторів. Так, в Олександрівську лікарню інвестор передав обладнання для проведення кардіохірургічних втручань на 4 млн грн.

Іще одним нововведенням на Троєщині стане створення за ініціатииви Деснянської РДА галереї творчості та живопису. У новій галереї безкоштовно проводитимуться художні виставки, презентації, книжкові ярмарки, зустрічі з українськими художниками. Галерея розміститься за адресою вул. Драйзера, 6. Відкриття планується на 1 вересня ■

Фото Олексія ВАНЮРА

Дві кінозали на 414 і 198 місць, чотири відеозали, конференц-зала на 24 місця, кафе — це те, що побачать відвідувачі після закінчення реконструкції в кінотеатрі «Жовтень»

ЗАСТУПНИК голови КМДА Павло Рябікін зазначив, що вартість реконструкції кінотеатру становить близько 53 млн грн. З бюджету міста поки що виділено 12 млн грн.

Кінотеатр «Жовтень» — один із культурних центрів столиці, який дуже цінують кияни. Це улюблене місце тисяч мешканців та гостей нашого міста.

«Завдання міської влади — від-

новити його діяльність. Змінивши підхід до управління містом, столична влада робить усе, аби в Києві було комфортно навчатися, працювати та відпочивати», — акцентував заступник голови КМДА.

Дві кінозали на 414 і 198 місць, чотири відеозали, конференц-зала на 24 місця, кафе — це те, що побачать відвідувачі після закінчення ремонтних робіт у кінотеатрі.

«Ми сподіваємося, що фести-

«Жовтень» відкриють у жовтні

■ Столична влада тримає реконструкцію улюбленого киянами кінотеатру під постійним контролем

Заступник голови КМДА Павло Рябікін проінспектував відновлення кінотеатру «Жовтень». Разом із керівництвом КП «Житлоінвестбуд-УКБ» він здійснив робочу перевірку ходу реконструкції закладу після пожежі. Відкрити його для відвідувачів планують уже в другому місяці осені.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

валь «Молодість», який відбудеться 25 жовтня, пройде в нашому кінотеатрі. Роботи з реконструкції будівлі проводить місто, а ми відновлюємо зали, внутрішнє оздоблення. Нам потрібно встановити бар, касові апарати, глядацькі крісла, апаратуру та багато іншого. Все це потребує фінансування», — зазначила директор кінотеатру «Жовтень» Людмила Горделадзе.

Аби швидше зібрати кошти, в кінотеатрі започаткували проект «Меценатське крісло». Кожний охочий може придбати табличку з влас-

ним прізвищем та розмістити її на глядацькому місці. Вартість таблички для юридичних осіб становить 4 тис. грн, для фізичних — 3 тис., для пенсіонерів і студентів — 2 тис. Кошти будуть витрачені на оновлення глядацьких залів.

Нагадуємо, що підпал (у матеріалах слідства зафіксовано, що було розлито бензин) почався з глядацької зали «Гегемон». Таку назву зала отримала на честь першого фільму, який демонстрували під час відкриття кінотеатру у 1931 році.

Людмила Горделадзе повідомила, що квитки на сеанси подорожують на 20-30 % порівняно з минулим роком. Та все одно — «Жовтень» намагатиметься тримати ціни нижчими, аніж в інших кінотеатрах столиці.

Перший заступник директора КП «Житлоінвестбуд-УКБ» Петро Числовський розповів, що відновлювальні роботи здійснюються згідно з графіком і мають завершитися до кінця жовтня.

«Вже зроблено головне — вивезено понад 5 тис. м² сміття, яке залишилося на згайрищі. Зараз проводиться підсилення фундаментів і робиться покрівля», — зазначив пан Числовський.

У комунальному підприємстві запевнили, що під час проведення робіт враховано і вирішено всі проблеми з реконструкцією. Кінотеатр «Жовтень» зможе функціонувати ще не менше 75-ти років ■

Олексій ОКОПНИЙ:

«Історичний центр має взагалі позбутись рекламних конструкцій»

Олексій Окопний — депутат Київради, голова постійної комісії з питань інформаційної політики та реклами, віднедавна — голова Подільської районної організації політичної партії «Блок Петра Порошенка — Солідарність», ділиться з нашим виданням своїми думками з приводу інформаційної, рекламної політики столиці, а також буднями життя депутата-мажоритарника.

Аліна БОДНАР | спеціально для «Хрещатика»

Пане Олексію, розкажіть, що мотивувало вас стати депутатом Київради?

О. О.: Громадською роботою я почав займатися давно — ще на початку 2000-х. Разом із друзями заснували громадську організацію «Український молодіжний собор». Після цього зрозумів, що громадська робота мені подобається, я люблю допомагати людям, спілкуватися з ними, і пішов цією стежкою. Після цього був керівником секретаріату Подільської організації «Фронт змін», в той же час очолював громадську приймальню депутата Київради. Тому коли вже сам став депутатом, то мав певний досвід у цій роботі.

Серед інших депутатів найбільш завантажені, безумовно, мажоритарники — до їх громадських приймалень звертається просто-таки лавина мешканців. Як часто ви буваєте в окрузі? Скільки звернень надходить до вас, скільки відвідувачів звертаються по допомогу?

О. О.: Вважаю, що мажоритарники справді найбільш завантажені з усіх депутатів, оскільки вони безпосередньо спілкуються зі своїми виборцями. З усіма проблемами мешканців я й раніше працював, але будучи в статусі депутата, розумію, що маю більше важелів та краще розуміння того, як допомогти людям.

Прийом проводжу раз на тиждень, щодо кількості звернень — вона помірна, треба розуміти, що наразі люди не довіряють владі й депутатам узагалі. Вони не вірять у те, що їхнє звернення може якось вплинути на ситуацію. Я намагаюся цей міф розвінчати, і для мене важливе звернення кожного мешканця Виноградаря — незалежно від того, стосується це однієї людини чи всього району в цілому.

На один прийом приходять щонайменше 15 відвідувачів. Ми регулярно направляємо звернення, але з чутливих питань я особисто провожу зустрічі з керівництвом РДА і КМДА для їх вирішення.

З якими питаннями найчастіше звертаються мешканці Виноградаря?

О. О.: Оскільки Виноградар — район, якому вже понад 30 років, то першочергова проблема — це ремонт житлового фонду. Виноградар — дальній мікрорайон Подолу, і з цієї причини йому не завжди приділяли достатньо уваги щодо цього питання. Я особисто разом з адміністрацією формую список поточних ремонтів на рік відповідно до звернень мешканців та їх першочерговості.

Також Виноградар — один з найбільш зелених районів у місті Києві, і мешканців дуже турбують питання забудов. Вони хочуть зберегти ліс і озера в тому стані, в якому вони є наразі. Тому звернень у цьому напрямку теж багато.

Жителів Виноградаря турбують і проблемами доріг, у тому числі міжквартальних проїздів — хоча це, напевно, проблема не тільки нашого масиву, а й усього Києва. Також боремося з незаконними МАФами.

Що ви вважаєте своїми найбільшими досягненнями за рік роботи депутатом?

О. О.: На мою вимогу було закладено кошти для завершення облаштування озера «Голубе» на Виноградарі — цього року виділено майже 4 млн гривень. Маємо завершити очищення чаші озера, ремонт насосного обладнання, ремонт свердловини та благоустрій території. Це місце має бути перлиною для відпочинку Виноградаря. Вважаю, що ці роботи мають завершитися в серпні-вересні цього року. Це буде невеличкою перемогою не тільки для Виноградаря, а й для всього Подолу.

Ще одна моя передвиборна обіцянка — облаштування скверу між будинками 7-А та 9 на вулиці Порики. Це земельна ділянка в самому центрі Виноградаря. На позаминулому пленарному засіданні було підтримано мій проект рішення щодо збільшення території скверу з 0,4 га до майже 1

га. На мою вимогу в «Програмі економічного і соціального розвитку м. Києва на 2015 рік» передбачено майже мільйон гривень на облаштування цієї території. Ці кошти дадуть змогу ввести першу чергу скверу — десь 50 %, і наступного року плануємо завершити роботу. Рік тому я встановив тут дитячий майданчик, облаштував місце для відпочинку мешканців. Тож створення скверу буде логічним завершенням виконання моїх передвиборних обіцянок.

На що спрямуєте кошти свого депутатського фонду?

О. О.: Кожний депутат цього року має можливість освоєння депутатського фонду в розмірі 500 тисяч гривень. Мені вдалося підключити ще кількох депутатів Київради, які пройшли за партійним списком, щодо освоєння цих коштів на Виноградарі.

Основний акцент освоєння депутатського фонду — допомога малозабезпеченим верствам населення, тобто адресна матеріальна допомога. Минулого року таку допомогу отримали понад 100 мешканців Виноградаря, а цього року я планую значно збільшити цю кількість у зв'язку з економічною ситуацією в країні. Я розумію, що малозабезпечені верстви населення зараз перебувають у найбільш скрутному становищі.

Другий акцент — допомога навчальним закладам, а саме садочкам та школам. Цю роботу ми проводимо вже понад три роки, оновлюємо матеріально-технічну базу, оскільки розуміємо, що держава не може повною мірою, на жаль, фінансувати потреби дитячих навчальних закладів. Але ж діти — це наше майбутнє. Саме тому це — пріоритет освоєння мого депутатського фонду.

Які елементи матеріально-технічної бази навчальних закладів Виноградаря вимагають першочергової уваги?

О. О.: Залежно від потреб закладу. Здебільшого це оновлення меблевого фонду. У двох закладах ми повністю замінили дитячі ліжка й матраци, і це я вважаю великою перемогою, бо вони не змінювалися понад 20 років, а деякі взагалі з 1980-х років, з часу відкриття цього закладу.

Ми облаштовували нові класи та групи,

відновили персональні шафи у школах і дитсадках. Купуємо меблі, які потрібні для нормального навчання дітей. В іншому разі це фінансове навантаження лягало би на плечі батьків, яким довелося б робити все власним коштом.

Ви сказали, що минулого року за адресною допомогою звернулося понад 100 мешканців Виноградаря. Чи багато людей просили допомоги цього року?

О. О.: Цього року по адресну матеріальну допомогу вже звернулися понад 100 осіб, з якими я провів зустріч з цього приводу. Але я запевняю вас, що цього року їх буде значно більше. Бо економічна і, відповідно, фінансова ситуація тих людей, які мають право на допомогу, серйозно погіршилася. Ми не можемо залишити їх у біді. Особливо, коли ціни на ліки і продукти настільки зросли. Разова допомога складає щонайменше 1000 гривень. Я вважаю, що це не багато і не мало. Виходячи з того, що звертаються, наприклад, пенсіонери, у яких пенсія 949 чи 1016 гривень, то це виходить тринадцять пенсій.

Зараз багато говорять про децентралізацію, планується відновлення райрад. Що ви думаєте з цього приводу — треба більше свободи на місцях чи потрібен чіткий контроль з центру?

О. О.: Моя думка — райради обов'язково потрібні Києву. Влада має бути максимально близько до свого народу, до своїх виборців, і райрада дасть змогу це зробити. Але запропонований на минулому засіданні проект рішення, на жаль, не дає відповідей на багато запитань. Наприклад, як буде формуватися бюджет райрад, чи потрібна така кількість депутатів, яку пропонували. Бо є багато зауважень щодо кількості депутатів Київради, що 120 — це забагато. А ми цим рішенням додаємо ще 500 депутатів.

Немає відповіді й на основне питання щодо розмежування повноважень депутатів районних рад і депутатів Київської міської ради. Тому цей проект рішення взято за основу, а далі продовжимо напрацювання пропозицій, щоб документ був повним і давав відповіді на всі запитання. Я думаю, що тільки в такому випадку він може бути прийнятий.

Більшість депутатів не проголосували за його прийняття в цілому з тих міркувань, що потрібно розуміти також логіку, яка буде на всеукраїнському рівні, які рішення прийме Верховна Рада, які конкретно будуть повноваження у районів. Тому спекуляції окремих політичних сил з приводу того, що, мовляв, «УДАР — Солідарність» проти районних рад — безпідставні, недалекоглядні і популістські. Ми за районні ради, але ми й за те, щоб вони працювали ефективно. Це, до речі, було одним із завдань партії під час передвиборної кампанії.

Пане Олексію, у Київраді Ви очолюєте постійну комісію з питань інформаційної політики та реклами. Чи свідчить, на ваш фаховий погляд, прийняття проекту «Про реорганізацію комунальних підприємств» про посилення уваги до інформаційної політики у столиці загалом?

О. О.: Так, це слушно. Дійсно, раніше чомусь інформаційна політика була на другому плані. 2006 року при Олександрові Омельченку було проголосовано проект рішення про проведення конкурсу керівни-

Сквер Порики

КИЇВРАДА

Озеро Голубе два роки тому

Озеро Голубе зараз

ків комунальних ЗМІ, але до цього часу жодний конкурс не відбувся. Це раз. По-друге, підходи, запропоновані в тому рішенні, застаріли, вони не відповідають умовам сучасності та вимогам громадськості. Тому відповідно до вимог регламенту було розроблено проект рішення щодо конкурсного відбору. Наразі наша постійна комісія вже сформувала пропозиції щодо конкурсної комісії та передала їх на затвердження Київському міському голові.

❗ На сесії прозвучала репліка про роздержавлення — мовляв, комунальні ЗМІ взагалі не потрібні Києву. Яка ваша позиція?

О. О.: Дійсно, процеси в державі свідчать про те, що комунальні ЗМІ не мають підпорядковуватися міській владі, а якраз навпаки — мають контролювати її. У зв'язку з цим, на мій погляд, процес роздержавлення має бути. Однак є кілька «але». Перше — він має бути прозорим і вигідним місту Києву. З огляду на економічну ситуацію процес, можливо, не на часі: Київ може втратити за безцінь комунальні ЗМІ, які штучно впродовж кількох років перетворювалися на збиткові. Напевно, саме для того, щоб їх можна було в такий спосіб роздержавити.

На мій погляд, треба призначити на прозорих конкурсних засадах нових керівників. Коли буде сприятлива ситуація в країні, коли для Києва буде вигідно їх продати, то цим обов'язково треба буде скористатися.

❗ Як ви оцінюєте ідею суспільного чи громадського мовлення на базі ТРК «Київ»?

О. О.: Телеканал «Київ» має бути центром суспільного телебачення. Концепт суспільного телебачення взагалі полягає в тому, що редакційна політика жодним чином не залежить від чиновників.

Якщо зараз телеканал «Київ» офіційно підпорядковується Департаменту суспільних комунікацій Київської міської державної адміністрації, все одно є керівник департаменту. Як він скаже, так і буде. Тому механізм фінансування і статус — це другорядні питання. ВВС, наприклад, фінансується за кошти британського бюджету — за гроші платників податків.

За управлінням каналом (але не редакційною політикою!) має здійснюватися контроль — наприклад, спеціальною наглядовою радою, представниками авторитетних громадських організацій та медіа-експертами. Одним із них може бути й представник Київської ради. Чому б і ні? Вони мають призначати керівника, доля якого за контрактом не залежить від волі чиновника — Київського міського голови, голови КМДА, керівника якогось департаменту тощо. В нього є карт-бланш на творення будь-якої редакційної політики, тому що йому не загрожує ані звільнення, ані якісь стягнення і т. ін.

❗ Кілька місяців тому виник інцидент з газетою «Вечірній Київ», зокрема — з приводу російськомовного сайту. Зараз

працює й україномовна версія. Як вдалося вирішити це питання?

О. О.: Інцидент повністю вирішиться до 1 вересня цього року, коли відбудеться незалежний конкурс. Київська рада прийняла рішення щодо реорганізації газети «Вечірній Київ» та газети «Хрещатик» в одне комунальне видання і перейменувати його на газету «Вечірній Київ». Наразі змінено керівника ліквідаційної комісії й проводяться заходи щодо впровадження рішення Київської міської ради в дію. Конкурс дасть відповіді на всі питання.

❗ Щодо конкурсу на посаду керівника комунального ЗМІ — це повинен бути менеджер чи все ж таки медійник?

О. О.: Керівником, на мій погляд, має бути менеджер, управлінець, але з повним розумінням тих процесів, які відбуваються у медійній сфері. Він має бути управлінцем, який керує такою потужною машиною, як комунальний ЗМІ, але це не може бути людина, яка далека від медійної сфери.

❗ А ті редактори й директори, що зараз керують комунальними ЗМІ, зможуть брати участь у конкурсі?

О. О.: Щодо цього немає обмежень. Якщо конкурсна комісія буде рекомендувати чільного керівника комунальних ЗМІ, то все можливо. У конкурсній комісії більшість становитимуть представники громадськості — профільні громадські організації, авторитетні редактори незалежних ЗМІ. Але ж і депутати — це представники громади, нею обрані й працюють на громадських засадах. Вони жодного стосунку до виконавчої влади не мають. Саме тому більшість членів конкурсної комісії представлятимуть інтереси громади. І це приклад прозорості київської влади. Вперше за всю історію керівник комунального ЗМІ має обиратися колегіально на засіданні Київської міської ради, а конкурсна комісія має рекомендувати депутатам відповідні кандидатури. Тобто це не призначення особисто голови КМДА, а колегіальне рішення.

❗ На вашу думку, які головні меседжі сьогодні потрібно давати суспільству? Якою має бути інформаційна політика міської влади?

О. О.: Інформаційна політика має бути відкритою. Виходячи з тих подій, які сталися впродовж останніх двох років, суспільство вимагає змін від влади, особливо у контексті відкритості всіх процесів, що відбуваються у столиці.

Всіма своїми діями міська влада має демонструвати повне розуміння і повну співпрацю з громадою. Всі засідання комісій повністю відкриті — це має анонсуватися — їх кожен мешканець міста Києва може відвідати. Процеси закупівель, тендери, витрачання бюджетних коштів, формування бюджету — все це теж має бути у відкритому доступі. Важливо, щоб усі представники київської влади мали прямий контакт з громадою.

Як бачите, ситуація, що склалася на минулому пленарному засіданні, коли на вимогу громадськості було зупинено два будівництва, дає нам право стверджувати, що київська влада рухається у правильному напрямку. Вона чує громаду і працює в її інтересах.

❗ Минула влада систематично інформувала громаду про свою діяльність, натомість зараз, коли про досягнення здебільшого мовчать, інформаційний простір заповнює антивладна реклама. Що потрібно робити в такій ситуації?

О. О.: Дійсно, київська влада має інформувати громадськість про те, що навіть у тяжкі часи, у період агресії з боку країни-сусіда, Київ продовжує розвиватися. І розвивається столиця досить потужно (з огляду на минулі роки). В який спосіб — чи це білборди, колонки або статті, але це має бути. Я вважаю, що антивладна реклама в першу чергу пов'язана з неофіційним початком передвиборчої кампанії, спрямованої проти більшості в Київській раді — союзу «УДАР-Солідарність».

❗ Чи готова сьогодні нова комплексна концепція реклами?

О. О.: Так, проект розміщено на сайті. Зараз він проходить офіційну процедуру оприлюднення як регуляторного акту і наповнення пропозиціями. Його скоригують відповідно до вимог ринку та міста Києва взагалі, і в результаті буде напрацьовано спільний компромісний документ. При цьому дуже важливим є діалог із бізнесом.

❗ Які є основні зміни у концепції порівняно з прийнятою 2012 року?

О. О.: Ці зміни мають відповідати поточній ситуації. Ні для кого не секрет, що ринок реклами значно просів за останні два роки, тому треба знайти компроміс між наповненням бюджету і доцільністю підприємцям займатися таким бізнесом. Окрім того, важливо впорядкувати рекламний простір. Потрібно змінити схеми, які діють зараз. Передусім реклама має бути гармонійною, ненав'язливою. Окрім того, вона має бути такою, що формує бюджет, бо ці надходження мають велике значення.

❗ Наскільки успішно проходить боротьба із незаконними рекламними носіями?

О. О.: Боротьба з незаконною рекламою ведеться вперше за багато років. У рамках нашої комісії створена спеціальна робоча група з упорядкування реклами в місті Києві. У цьому процесі також активно бере участь керівний орган — це Департамент архітектури та містобудування. Зараз роботи з упорядкування реклами проводяться в нульовій та першій зонах — тобто у центрі міста. Цей процес мав завершитися до Дня Києва, але, на жаль, потім незаконної реклами настільки великий, що власними потужностями не вдалося завершити цей процес вчасно. Роботи спрямовані на два напрямки —

це і демонтаж, і також консультації з ринком, з основними операторами реклами, щоб вони власними силами також впорядковували рекламу до вимог нинішньої ситуації.

❗ Як не допустити засилля незаконної реклами в майбутньому?

О. О.: Буде програма впорядкування. Я вважаю, що передусім старий Київ має взагалі позбутися рекламних конструкцій, бо вони спотворюють місто. Привести усі рекламні носії до такого вигляду, який би не впадав в очі, просто не виходить. Залишитися мають тільки ті конструкції, які гармонійно вписуються в міський простір.

❗ Нещодавно керівництво КП «Київпастранс» та КП «Київський метрополітен» самовільно переглянули умови розміщення рекламних носіїв у транспорті. Чи були з цього приводу скарги з боку рекламодавців?

О. О.: Були скарги й Асоціації реклами на транспорті, бо схеми розміщення справді переглядаються. Вони викликають обґрунтовані підозри, що це робиться з метою зміни одних рекламних операторів на інших.

Наша позиція полягає в тому, що все повинно відбуватися в рамках правового поля. Якщо є укладений договір відповідно до певної схеми, то його слід дотримуватися. Навіть якщо договір укладено на 3-5 років. Коли спливає цей термін, то можуть бути нові умови.

Чиновникам потрібно відійти від схеми свавілля, владарювання і безчинства. Треба розуміти, що якщо ми хочемо, щоб бізнес розвивався, то з ним потрібно вести діалог. Ми маємо думати не тільки про наповнення бюджету або про конкретне комунальне підприємство, але й про добробут громади взагалі і про інвестиційне середовище столиці.

❗ Якими мають бути оновлені тарифи на рекламу з огляду на зміни?

О. О.: Перегляд тарифів має проводитися прозоро і в прямій комунікації з бізнесом. Тому це має бути компроміс між бізнесом і наповненням бюджету. Не одностороннє рішення, а саме прийняте в співпраці.

Столиця взагалі має давати приклад для всієї України щодо легкості ведення бізнесу, зменшення бюрократії, суворого дотримання закону. І це — засадничкі позиції.

Бізнес, зрештою, формує податкові надходження в країну. І йдеться не тільки про рекламу як один з елементів наповнення бюджету. Є доходи від бізнесу у вигляді податку на доходи від фізичних осіб, підприємств, що вкрай важливо для наповнення і міського, і державного бюджетів. Проте найголовніше — робочі місця.

Не можна приймати волонтаристські рішення, потрібно все зважувати. Інша справа, що підприємці також мають бути готовими до діалогу, але всі ці проблеми можна вирішити з користю для громади.

— Дякую вам за розмову ■

Ініціативи столичної влади, співпраця з волонтерами, професійними, громадськими організаціями та спілками надають воїнам АТО суттєву допомогу у вирішенні нагальних питань. Що «болить» бійцям-киянам?

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

ЯК РОЗПОВІЛА «Хрещатику» адвокат Ініціативної групи адвокатів АТО Ірина Дідковська, найчастіше бійці АТО звертаються по допомогу щодо отримання статусу учасника бойових дій (УБД). «Начебто невелика та зрозуміла щодо дій Постанова Кабміну № 413, але для бійців вона є проблемною: вони часто навіть не розуміють, в яких випадках треба йти до військкоматів, а в яких подавати документи до відомчих комісій,— зазначила вона.— Є особи, які служать, вони подають документи до відомчих комісій, а до військкоматів звертатись слід демобілізованим». Також дуже багато питань виникає в тих, які були контрактниками і продовжують нині воювати, але закінчилися терміни контрактів,— вони не розуміють, чому не демобілізовані. Останнім часом виникає низка питань і в

Кияни—бійці АТО більш поінформовані про свої права

Вони найчастіше звертаються щодо отримання статусу учасника бойових дій

резервістів щодо мобілізації та демобілізації.

Рік тому набули актуальності питання втрати документів, військових квитків, правильного

оформлення довідок для лікарень, оскільки потрібно, щоб довідки оформлювались лікарями військових частин, а потім направлялися до лікарні, а в шпиталях цього не було. Тому багато довідок видавалися про те, що поранення отримано побутовим шляхом, а потім складно довести істину.

До того ж нині дуже багато питань щодо оскарження висновків лікарських комісій (ВЛК-МСЕК). Вони визнають людину здатною до військової служби, до військових дій. Насправді ж, за словами Ірини Дідковської, це трапляється й відносно людей зі значними пораненнями та отриманими внаслідок хворобами (навіть інвалідністю), які мають законні підстави не служити.

Щодо киян, наголосила пані адвокат, то вони більше поінформовані, обізнані. Але у них є специфіч-

ні проблеми. Переважна частина бійців АТО — киян пішли воювати як добровольці. І доки їх у законодавчому порядку не визнали УБД, вони ніде не обліковувались і не мали жодних прав.

Є питання, до речі, і до столичної влади, яка, на думку Ірини Дідковської, надто довго розглядає питання виділення земельних ділянок воїнам АТО та родинам загиблих бійців ■

запитання-відповідь

Не можу добитися належних мені виплат.

Раджу зайти на офіційний сайт Міністерства оборони України, де є форма зворотного зв'язку, заповнити її. Це дієво. Відгук є, співробітники Міністерства оборони зв'язуються з військовою частиною і, скажімо так, питання, яке виникло через зволікання командира з поданням відповідного рапорту, вирішується.

Чи потрібно всю амуніцію закуповувати власним коштом?

Чомусь усі думають, що на складах Міністерства оборони відсутня амуніція. Але амуніція є. Тільки отримати її військова частина може шляхом подачі командиром відповідного рапорту. Рапорт подається — військова амуніція отримується.

мовою цифр

Голосіївський район

319 родин учасників АТО звернулися із заявою для призначення щомісячної адресної допомоги для покриття витрат на оплату житлово-комунальних послуг.

Солом'янський район

8 сім'ям загиблих учасників АТО передаються у приватну власність земельні ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у селищі Биківня Деснянського району.

142 сім'ї учасників АТО охоплено соціальними послугами спеціалістів Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді **48** особам надано допомогу в отриманні юридичної консультації.

Святошинський район

293 учасники АТО звернулися за призначенням щомісячної адресної матеріальної допомоги з оплати житлово-комунальних послуг.

165 мобілізованим учасникам АТО, які працюють на 72 підприємствах та установах району, на час особливого періоду здійснено відшкодування компенсаційної виплати середнього заробітку на суму понад 1,6 млн грн.

Подільський район

272 учасникам АТО встановлено статус «Учасника бойових дій»

12 дітей із родин учасників АТО безкоштовно відвідують табори з денним перебуванням на базі ЗНЗ.

Мирна робота для воїна АТО

Переважна більшість демобілізованих бійців шукають постійного працевлаштування

Воїни АТО, котрі повертаються до мирного життя, заслужовують на шану від суспільства. Та для тих, хто мав найтяжчу й найгіднішу роботу — захищати Батьківщину та українців, — тяжко бути без діла. Які ж можливості для працевлаштування є для воїнів АТО у Києві? Про це «Хрещатику» розповів директор Київського міського центру зайнятості Віктор Сухомлин.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Пане Вікторе, скільки демобілізованих воїнів АТО звернулися по допомогу до Київського міського центру зайнятості від початку року?

— **В. С.:** За період з 1 січня 2015 року по 11 червня 2015 року до районних центрів зайнятості м. Києва (РЦЗ) звернулися 58 осіб з числа демобілізованих учасників АТО, з них 50 отримали статус безробітного. Невелика кількість звернень, на нашу думку, пов'язана з тим, що в першу чергу демобілізовані проходять медичну та психологічну реабілітацію, перебувають у відпустці. Певна кількість повертається на колишні місця роботи та шукає роботу самостійно.

З чого почати пошуки роботи воїну АТО?

— **В. С.:** По-перше, куди звертатися. Наші фахівці готові прийняти бійців у будь-якому з десяти РЦЗ. При собі треба мати паспорт, реєстраційний номер облікової картки платника податків, трудову книжку, військовий кви-

ток, довідку учасника бойових дій та документи про освіту. Для працевлаштування необхідно визначитись, яку саме роботу шукає особа, враховуючи попередній досвід роботи, освіту та заробітну плату за останнім місцем праці.

Які питання, проблеми для них є типовими, найпоширенішими?

— **В. С.:** Не всі демобілізовані учасники АТО, які звернулись до РЦЗ м. Києва, готові приступити до роботи, в тому числі через стан здоров'я, психологічний стан. Крім того, існує дисбаланс між професіями, за якими вони шукають роботу, рівнем заробітної плати, яку вони бажають отримувати, та пропозиціями вакансій.

Які професії серед демобілізованих воїнів АТО найбільш затребувані?

— **В. С.:** Більша частина з них має досвід роботи на посадах водіїв, слюсарів з ремонту автомобілів, менеджерів різних напрям-

ків, фахівців у банківській сфері та туризмі, інженерів, продавців. Відповідно, вони шукають роботу саме в цих галузях.

Як роботодавці характеризують воїнів АТО, які працюють у мирних умовах?

— **В. С.:** Це більше питання до самих роботодавців, але ми не маємо інформації про якісь проблеми з їх адаптації в трудових колективах.

Воїни АТО — особлива категорія пошукачів роботи. Які спеціальні заходи проводить Київський центр зайнятості для роботи з ними?

— **В. С.:** Наші працівники пройшли спеціальний тренінг з обслуговування учасників бойових дій. Вони пропонують повний комплекс послуг від служби зайнятості. За узгодженням з КМДА спеціаліст центру зайнятості надає консультації з працевлаштування безпосередньо в будівлі КМДА (у Київській міській спільці вете-

ранів АТО, яка веде прийом в КМДА в кімнаті № 115). Також здійснюється координація в роботі соціальних служб, волонтерів та ГО. Столична служба зайнятості звернулася і до роботодавців — співпрацювати в працевлаштуванні демобілізованих. Для роботодавців передбачені певні пільги.

У створеному інформаційно-консультаційному центрі найближчим часом відбудуться тренінги, лекції та інші заходи для безробітних, в тому числі і для демобілізованих.

Чи виникають проблеми вже у самого Київського центру зайнятості? Які саме?

— **В. С.:** Проблема не в центрі зайнятості, а в стані ринку праці. Низький рівень зарплат, які пропонують роботодавці, та нестача вакансій для управлінців, службовців гальмує процес працевлаштування. До того ж у порівнянні з минулим роком зменшилася кількість вакансій, що їх надають роботодавці, та збільшилася кількість зареєстрованих безробітних.

Чи опікується центр зайнятості тими киянами, хто ще перебуває у зоні АТО?

— **В. С.:** В зоні АТО ми не ведемо інформаційної діяльності, але інформування демобілізованих ведемо, починаючи з госпіталю, військкоматів — там розміщені стенди та інформаційні плакати з послугами служби зайнятості ■

СУСПІЛЬСТВО

Живі, поранені чи, на жаль, загиблі... Воїни АТО у Києві точно знають, що вони та їхні родини не залишилися на самоті зі своїми проблемами. Столична влада реалізовує цільову програму, окремими завданнями якої є саме підтримка наших героїв. Про те, що зроблено, а також про належаї війнам АТО виплати «Хрещатику» розповів директор Департаменту соціальної політики КМДА Юрій Крикунов.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Пане Юрію, які види допомоги війнам АТО передбачено від столичної влади?

— **Ю. К.:** У Києві діє міська цільова програма «Турбота. Назустріч киянам» (далі — Програма), якою передбачено у 2015 році надання матеріальної допомоги киянам — учасникам антитерористичної операції (далі — АТО), членам сімей загиблих киян під час проведення АТО, а також щомісячної адресної матеріальної допомоги киянам — учасникам АТО, членам їхніх сімей та членам сімей загиблих (померлих) киян під час проведення АТО для покриття витрат на оплату ними житлово-комунальних послуг. Із цією метою у бюджеті столиці передбачено 93 млн 533,5 тис. грн. Окрім Програми і з метою реалізації окремих завдань Київська затвердила Порядок надання допомоги киянам — учасникам АТО та сім'ям киян, які загинули під час проведення АТО (далі — Порядок).

Юрій КРИКУНОВ:

«Кожна родина загиблого бійця перебуває під супроводом районного управління праці та соцзахисту»

На яку підтримку можуть розраховувати війни АТО та їхні родини у Києві?

— **Ю. К.:** Порядком встановлені, зокрема, такі соціальні гарантії членам сімей загиблих киян:

■ матеріальна допомога у розмірі 2500 грн (від початку цього року допомогу надано 186-м членам сімей киян, які загинули під час участі в АТО);

■ матеріальна допомога на поховання в розмірі 2500 грн (з початку року допомогу надано 134-м членам сімей киян, які загинули під час участі в АТО);

■ щомісячна адресна матеріальна допомога для покриття витрат на оплату ЖКП у таких розмірах: 1 ос. — 340 грн, 2 ос. — 604

грн, 3 ос. — 850 грн, 4 і більше ос. — 1083 грн (з початку 2015 року допомогу надано 10 особам).

Матеріальна допомога та допомога на поховання призначаються на підставі заяви, матеріальна допомога для покриття витрат на оплату житлово-комунальних послуг — від моменту звернення.

Окрім того, родинам киян, які загинули під час проведення АТО, у 2015 році надано одноразову допомогу з нагоди святкування Великодня (5944 ос.), відзначення дня Конституції України (7518 ос.).

Також за рахунок міського бюджету з 06.05.2015 киянам — учасникам АТО в Департаменті видано 361 проїзний квиток.

Під час спілкування і родини воїнів АТО, й активісти, волонтери говорять про потребу оздоровлення для бійців та їхніх дітей...

— **Ю. К.:** Так, це надзвичайно актуальне питання. Хоча зазначити, що органи праці та соцзахисту населення міста Києва забезпечують за рахунок коштів держбюджету путівками до санаторно-курортних закладів інвалідів війни та учасників бойових дій, у тому числі — з числа учасників АТО. Станом на 19.06.2015 на обліку для отримання санаторно-курортної путівки перебувають 23 учасники

АТО, а саме: 2 інваліди війни та 21 учасник бойових дій.

Чи проводиться системна робота з війнами АТО та їхніми родинами?

— **Ю. К.:** Так, обов'язково. Необхідно зазначити, що кожна родина бійця, який там загинув, перебуває під супроводом районного управління праці та соціально-

го захисту населення з метою підтримання їхнього психологічного стану, надання матеріальної, соціальної, юридичної, психологічної допомоги, сприяння вирішенню соціально-побутових проблем. Районні державні в місті Києві адміністрації постійно звітують щодо зустрічей, проведених з сім'ями загиблих та поранених киян — учасників АТО ■

довідка «Хрещатика»

Компенсація витрат на лікування надається за правильно оформленими документами

Багатьом війнам АТО після повернення із зони військових дій потрібне тривале лікування, яке коштує дорого. Київська влада передбачила механізм компенсації витрат, пов'язаних із дороговартісним лікуванням киян — учасників АТО та відшкодування коштів на складне протезування, інвалідність яких пов'язана з участю в АТО, а також відшкодування коштів підприємствам, які здійснювали складне протезування в Україні киянам, інвалідність яких пов'язана з участю в АТО. Але, як повідомляють у Департаменті соціальної політики КМДА, станом на 02.06.2015 надійшло 2 звернення. У пакеті документів першого звернення була довідка медичного закладу щодо проведення дороговартісного лікування. Друге звернення містило довідку про проведення лікування за кордоном, але іноземною мовою та без нотаріально завіреного перекладу. У зв'язку з цим Департамент соцполітики КМДА надав заявникові письмові роз'яснення і звертає увагу на необхідність належного оформлення документів.

Фото Олексія ІВАНОВА

КОНТРАКТОВА площа минулої суботи видала свою історичну назву — тут «торгували» добром у прямому сенсі цього слова. Агентство ООН у справах біженців спільно з громадськими, волонтерськими ініціативами та міжнародними неурядовими організаціями провело «Ярмарок добра». Цей захід був незвичним: не кияни підхарчувували біженців, а біженці — киян. Виमुшені переселенці із зони АТО, тимчасово

во окупованих територій України та й з інших країн представили свої вироби (страви різних національних кухонь, прикраси, бізнес-проекти, фото тощо), аби показати, що вони є корисними для громади й готові плідно працювати. Страви й прикраси можна було тут придбати, а охочих виявилось чимало. Й для переселенців важливо було надати один одному таку моральну підтримку.

Добро для перемоги

У Києві відбулися благодійні ярмарки на користь воїнів АТО і переселенців

Кажуть, добро не продається. Але ним можна поділитися і, можливо, не всі повірять, та його можна примножити. Це довели ярмарки, що відбулися у Києві 20-21 червня 2015 року.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Наступного дня на Конtrakтовій площі провели благодійний ярмарок на підтримку воїнів АТО жінки з об'єднання українок «Яворина». Заступник голови ГО «Об'єднання українок «Яворина» Лілія Ушій у коментарі «Хрещатику» зазначила, що наші бійці потребують підтримки, й жінки беруть участь у протистоянні ворогу, що і є традиційним для українок. Під час благодійного заходу учасниці не лише представили для продажу небайдужим свої вироби (випічку, мотанки, розмальовані гільзи), але й плели маскувальну сітку для відправки на фронт. Кошти збирали й на прилад нічного бачення для наших воїнів. Активістка Любов Василюк розповіла, що наші воїни потребують маскувальних сіток і, мож-

на сказати, декілька життів такі сітки вже вберегли. Але у плетінні маскувальних сіток, а також так званих «кікімор» є свої нюанси: потрібно, щоб стрічки були довгими, в'язати вузли старанно й густо. У середньому на виготовлення однієї сітки йде кілька днів. Тканину для смуг (обрізки) надала швейна фабрика, де виготовляють обмундирування, але «яворинки» приносять і свої запаси. Бадьорий настрої підтримував хор «Просвіта». А після ярмарку «яворинки» зустріли батальйон «Січ», що прибув до Києва на ротацію.

Ярмарки на Конtrakтовій площі продемонстрували, що добро на добро дає примноження добра. І в цьому, вірять активісти, є запорука перемоги ■

Фото Олександра ІВАНЮКА

Метро без перешкод

■ У столичній «підземці» презентували навігаційний додаток «Метро для всіх»

Розробка має на меті допомогти особам з інвалідністю зручніше прокладати маршрут під час поїздки в метрополітені. Людина може ввести кінцеву і початкову станцію метро та побачити на екрані свого мобільного телефону всі перешкоди, що можуть виникнути на маршруті. Зокрема, чи є на цих станціях східці, пандуси, ескалатори, двері, ліфти та турнікети. Цей додаток існує у 13 країнах світу.

Леся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

У **СТОЛИЦІ** України проживає понад 152 тисячі людей з інвалідністю. Її лише одиниці з них наважуються при звичайності до суспільного життя і проїхати звичайним міським транспортом, включаючи підземку. Якщо для звичайної людини поїзд у метро інколи призводить до дискомфорту, то для людей на візках у кілька разів тяжче подолати всі ті бар'єри, щоби дістатися до потрібного місця. В Києві вирішили подолати ізоляцію для особливих людей і вже запустили новий навігаційний додаток «Метро для всіх» — розповів радник міського голови Юрій Назаров. «Зараз таких мобільних додатків дуже багато, але основний принцип цього додатка реалізувати пересування людей із обмеженими можливостями та батьків з дитячими візочками. Ми впев-

нені, що в майбутньому всі жителі Києва та гості столиці будуть користуватися цим додатком», — зазначив пан Назаров. Мета навігаційної системи дуже проста — показати, які існують перешкоди під час поїздки з однієї станції на іншу і як їх можна здолати. В додатку є яскраві карти, все чітко розписано. Його розробили спільно Київське інвестиційне агентство, USAID і громадська організація «Права людини» за власні кошти. В подальшому ця програма буде постійно оновлюватися, і в тому числі будуть враховані усі побажання людей, які мають порушення зору. «Я інвалід першої групи в категорії незрячих осіб, і постійно користуюся метро і відчуваю на собі всі ті незручності, які зараз є. Адже необхідно, щоб на всіх станціях були світло-

ві маячки, а також обладнати на платформах знаки шрифтом Брайля для слабозрячих пасажирів. Я вважаю, що в навігаційній системі це все має бути відображено», — розповів технічний директор ресурсного центру «Безбар'єрна Україна» Руслан Рубін. Розробники додатка переконують, що в подальшому він буде виконувати багато більше функцій, ніж зараз. «Ми плануємо створювати засоби навігації й для інших видів громадського транспорту», — каже голова правозахисної організації Віталій Дроботун, — щоб кожна людина змогла відразу через додаток звернутися і розповісти про якусь проблему, і вона буде розміщена на сайті. Також ми плануємо запустити в додатку голосові програми для

незрячих осіб». В свою чергу в метрополітені заявляють, що роблять усе можливе, аби люди із обмеженими можливостями могли їздити без так званих бар'єрів. «Все, що залежить від метрополітену, ми намагаємося реалізувати. На центральних станціях розміщено схеми із шрифтом Брайля. Також ми навчаємо наш персонал, як правильно спілкуватися із людьми із інвалідністю. На жаль, через скорочення штату у нас спеціального персоналу для цього немає. Тобто ми навчаємо чергових по станції, технічний персонал, прибиральниць, як допомогти, для прикладу, людям на візках», — зазначив головний інженер столичної підземки Володимир Зель ■

Прості правила вбережуть від злодіїв

■ У сезон відпусток кількість квартирних крадіжок в місті значно збільшується

За перших п'ять місяців 2015 року в Києві сталося близько 3 тисяч квартирних крадіжок. Це на 10–15 % більше, ніж за цей самий період минулого року. Про те, як захистити свою домівку від злодіїв, «Хрещатику» розповіли в Державній службі охорони при ГУМВС України в м. Києві.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

НЕ ДИВНО, що цьогоріч квартирних крадіжок у місті порівняно з минулими роками збільшалося. Багато людей залишилися без роботи, складна нестабільна ситуація, багато приїжджих з інших регіонів країни — всі ці фактори, звісно, впливають на зростання кількості таких крадіжок. Літо, сезон відпусток — завжди улюблений час квартирних злодіїв.

На замках не заощаджують

Досвідчені «домушники» можуть за кілька хвилин відчинити майже будь-який замок. Але

все ж таки на це потрібен певний час. І є шанс, що саме в цей час з'явиться хтось із сусідів.

«На замках не потрібно заощаджувати, купувати варто міцні, не найдешевші замки, бажано кілька. Двері також потрібно встановлювати якісні, краще двоє», — радить заступник начальника управління Державної служби охорони при ГУМВС України в м. Києві Віктор Веклич.

Також в ДСО зазначають, що власникам квартир на перших та останніх поверхах бажано встановити ґрати на вікна. Досить часто грабіжники потрапляють до квартири саме через вікно.

Соціальні мережі — підказка злодіям

Соціальні мережі для багатьох сучасних людей уже стали невід'ємною частиною життя. Де ще похвалитися красивими фото нової сукні, улюбленого kota чи планами на відпочинок за кордоном, як не в Фейсбук чи Вконтакті? А от з «відпочинковими» планами потрібно бути обережнішими. Професійні квартирні злодії можуть відстежувати через Інтернет, куди та на скільки людина збирається від'їжджати.

Також «тримати вухо насторожі» потрібно з малознайомими сусідами. «Добре, коли в людини є сусіди, яким вона довіряє і може попросити придивитися за квартирою в разі відрядження. Але це стосується лише тих сусідів, які добре знайомі. Важливо, аби в під'їзді були консьєржі, але не надто балакучі. Трапляються такі «охоронці», в яких дізнатися інформацію про мешканців під'їзду не складає проблем. Також потрібно пиль-

Фото www.technicalweasy.net

нувати, якщо сусіди роблять ремонт: деякі злодії спеціально маскуються під будівельників. Якщо в під'їзді є кодовий замок, не потрібно соромитися не пускати незнайомців», — продовжує Віктор Веклич.

У Державній службі охорони також розповіли, що є така послуга — взяти під охорону квартиру. У помешканні встановлюють систему охоронної сигналізації, яка під час проникнення злодія в помешкання спрацює. В найкоротший термін на місце події прибуває наряд міліції. Взагалі по Києву більш ніж 43 тисячі квартир перебуває під охороною ДСО. У столиці цілодобово 40 груп затримання патрулюють вулиці.

Дотримання цих простих правил значно ускладнює «роботу» квартирних злодіїв.

По гарячих слідах

Якщо вже сталося так, що людина, повернувшись додому, бачить, що в її квартирі хтось є, то в жодному разі не потрібно самостійно туди заходити. Необхідно зателефонувати за номером 102 і дочекатися, коли прийдуть правоохоронці.

«Після прибуття слідчо-оперативна група відразу проведе криміналістичну експертизу (зніме відбитки пальців). У нас достатньо висока розкриваність квартирних крадіжок», — пояснює пан Веклич.

У ДСО розповіли, що трапляються випадки, коли власники квартири самостійно намагаються затримувати злочинців. Однак цього робити не слід, оскільки найчастіше у них є зброя. І потрібно пам'ятати: життя — це найцінніше, що є в кожній людині ■

МЕГАПОЛІС

«Візитні картки» районів

Всім відомо, що символом Києва є Архангел Михаїл. У срібному вбранні, підперезаному золотим паском, пурпуровому плащі та із золотим ореолом навколо голови він зображений і на гербі столиці, який був затверджений Київською міською радою 18 квітня 1995 року. В правій руці Архангел тримає вогняний золотий меч-промінь, а в лівій — срібний овальний щит із грецьким хрестом. Архангел Михаїл одвіку вважався заступником великих київських князів та самого Києва. Він вважається покровителем світлих сил, готових боронити місто від лиха. Цього захисника шанують усі кияни. Але і в кожного району столиці є свої символи, про які, на жаль, її мешканці знають мало.

Олена КУЗЬМЕНКО | спеціально для «Хрещатика»

МАЛО хто зі звичайних киян зможе описати герб свого району. Є й такі, хто про існування районних емблем навіть не здогадується.

Однак усі 10 районів нашого міста мають затверджені герби зі своїми місцевими символами та значеннями. Але спільним для них є зображення тризуба та Архангела Михаїла.

Тризуб, зокрема, свідчить про те, що район має власні права й привілеї як повноправний суб'єкт столиці. Фігура Архангела Михаїла означає адміністративне підпорядкування КМДА.

Герб Печерського району

Преподобний Нестор-літописець зображений на гербі Печерського району. В синьому щиті святий із золотим німбом у срібному одязі сидить на срібному стільці і пише у срібній книзі.

Фігура Нестора-літописця, якого печеряни вважають символом віри, добра та служіння народу, символізує давню історію району та наявність на її території численних храмів і церков.

Основоположник давньоруської історіографії, видатний письменник, мислитель, вчений, чернець Києво-Печерського монастиря народився 1056 року в Києві. А ченцем став у 17 років. Найвизначніший твір Нестора-літописця — «Повість временних літ» — складений на основі раніше написаних літописів, архівних, на родових переказах та оповідань із поєднанням сучасних авторів подій. Крім того, широко відомі «Життя Бориса і Гліба» та «Життя Феодосія Печерського», що вишли з-під його пера наприкінці XI ст. або на початку XII ст. У цих працях Нестор, утверджуючи християнські ідеали, сприяв поширенню культу перших християнських святих на Русі.

Герб Святошинського району

Герб Святошинського району називають найтехнічнішим. Це зумовлено тим, що на ньому зображені шестерня та пропелер. А ще зображення «візитівки» району пов'язане з територіальними особливостями місцевості, а саме — наявністю лісових насаджень.

Так, щит прикрашений облямованою золотом сосною з чорним стовбуром і зеленою кроною, у правому червоному полі срібний Архангел Михаїл із мечем і щитом, у лівому зеленому — покладені одне на одне золоті факел, шестерні та 3-лопатекий пропелер.

Над щитом — золотий тризуб, а з боків щит охоплюють дві золоті декоративні гілки.

Вважається, що сосна — це символ довголіття, і вікові соснові масиви широко представлені у флорі Святошина. Шестерня — емблема промисловості й технічного виробництва. Пропелер свідчить про домінуючу в районі галузь авіабудування. А вже саме в Святошині розташовані знамениті «Антонов» та «Авіант». Факел — це символ освіти і знань.

Герб Шевченківського району

На «візитній картці» Шевченківського району зображено одну з найбільших святинь столиці — собор Святої Софії. Це головна фігура герба, що символізує українську духовність. Крім Софійського собору, на лазурному кольорі щиті зображено й золотий ключ. Останній означає мудрість, знання та свободу вибору. Як зазначається на офі-

ційному сайті РДА, золото на гербі — це символ багатства і величч, мудрості та духовності прашурів. Лазурна (синя) барва — символ слави й величч. Увінчано герб золотим княжим вінцем із зображенням Архістратига Михаїла, адже на території району історично розташовувався державно-політичний центр Київської Русі. Герб було затверджено 22 жовтня 2002 року.

Герб Дарницького району

Герб цього району столиці затверджений ще в 2001 році. У верхній частині зеленого щита летить срібний лелека з червоними дзьобом та лапами, на кінцях кожного з крил по дев'ять чорних пір'їн. У середній частині — срібний листок осоки з сімома прожилками, а в нижній — на тлі блакитного хвилястого пояса золота двоголова ладдя з червленим коштовним каменем. Щит увінчаний срібною короною. Зелене поле щита є образом лісових масивів, які покривають більшу частину району і прилеглої до нього території. Лелека — символ птахи, яка, за давніми переказами, символізувала Матір — жіночий образ Святого Духа, покровительки України-Русі. Хвилястий пояс символізує Дніпро-Славу, до берегів якого в стародавні часи приносили дари великим князям Київським. Лист осоки символізує одну з давніх місцевостей — селище Осокорки, що виникло на місці осокових лісів, відомості про яке ще в 1070 році залишив князь київський Всеволод Ярославич, подарувавши ці землі Видубицькому монастирю.

Цей герб вважається найінформативнішим.

Герб Подільського району

Одним із найстаровинніших є герб Подільського району. На пурпуровому щиті — рука в золотих обладунках, що тримає золотий арбалет. Щит облямований золотим декоративним картушем і увінчаний срібною міською короною.

Рука лицаря, що тримає арбалет, є символом Магдебурзького права, яке спочатку було видано саме території, на якій нині розташовується район.

У давні століття саме Поділ був осередком міського життя: там знаходився магістрат. Поділ отримав Магдебургію, а магдебурзьким символом Подолу був арбалет.

Герб Голосіївського району

На блакитному тлі — золотого кольору будівля ВДНГ з колонами і шпилем. Над нею — золота глава, всипана зеленими листками. Щит облямований блакитною стрічкою з написом «Голосіївський район», декорованою рослинним орнаментом і стилізованим зображенням квітів каштану, увінчаний композицією з синьо-жовтої стрічки, герба Києва і Тризуба.

За символікою — один із найбільш простих. Головний павільйон ВДНГ України символізує одну з найбільш характерних споруд в районі. Зелене листя — символ найбільшого в Києві парку.

Герб Деснянського району

Затверджений у 2004 році. На гербі зверху зображений Архангел Михаїл у білому вбранні, малинового кольору плащі, підперезаний таким же паском. У правиці він тримає вогняний меч-промінь та білий щит із золотим грецьким хрестом — у лівій руці; на червоному тлі праворуч — три золотих старокиївських гривні; на зеленому внизу — білий журавель із золотим ключем, з червоними лапами та клювом. На зеленому тлі ліворуч — золоте стилізоване зображення старовинного княжого двору. Щит оздоблений срібним стилізованим рослинним орнаментом з листя зубрівки. На вершині щита — тризуб.

Багатий на символи герб цього району відповідно має і чимало значень. Скажімо, перев'язь — хвиляста стрічка, всесвітній символ води, що акцентує назву району. Журавель — «Божий птах», птах сонця, що символізує охоронця домашнього вогнища, родинних традицій та звичаїв. Ключ — символ безпеки, щоби застерегти від небажаних ворожих сил. Золоті гривні часів Київської Русі символізують сучасний Національний банкнотно-монетний двір та вказують на зв'язок фінансової політики Київської Русі та суверенної України. До речі, цей герб називають найгрошовитішим.

Герб Солом'янського району

Щит чотиричасний. На першому лазурному полі Архістратиг Ми-

хаїл в срібних обладунках з полум'яним мечем. На другому червоному — золотий ключ. На третьому червоному — золота двостороння сокира. На четвертому, знову жлазурному, золотий циркуль. Щит облямований золотими колосками і увінчаний золотим тризубом.

Експерти геральдики вважають цей герб найсимволічнішим. Адже ключ — символ аеропорту «Жуляни» і залізниці. Сокира — розвиток ремесел і ковальської справи. Зображення на гербі свідчить про значну роль району в промисловому розвитку Києва (машинобудування та обробка металів). Циркуль часів Архімеда підкреслює численність наукових і навчальних закладів. Золоті колоски вказують на походження назви: в XIX столітті частина території називалася Соломинкою у зв'язку з тим, що хати були покриті соломою.

Герб Дніпровського району

Мабуть, один із найлаконічніших. На лазурного кольору щиті по золотій хвилястій базі пливе золота давньоруська ладдя. Щит облямований золотим декоративним картушем і увінчаний срібною міською короною. На корону покладений герб Києва. Золотий колір на гербі — це символ віри, справедливості, милосердя; синій уособлює чесність, вірність, духовність. А хвиля у нижній частині герба символізує Дніпро.

Золота давньоруська ладдя з розпущеними вітрилами засвідчує причетність території сучасного Дніпровського району до старовинного минулого міста Києва.

Герб Оболонського району

Затверджений 29 лютого 2000 року. На блакитному щиті зі срібним підніжжям срібна фігура Архістратига Михаїла із золотим німбом, мечем і хрестом над золотим арочним мурованим мостом. Підніжжя містить зображення трьох срібних лілій, спрямованих угору, і двох лазурних — спрямованих донизу. Щит увінчано срібною міською мурованою короною.

Підніжжя щита розкриває давня назва основної частини району — Оболоні. Це означає низький берег річки, що залишається весняним паводком. Частини геральдичної лілеї викликають у пам'яті легенду, пов'язану з Києвом. За переказами, після вінчання княжни Ярославни з французьким королем у символіці Франції з'явилися лілії, які насправді є версією тризубу Рюриковичів. Золотий міст є символом найбільшого в Києві мосту — Московського ■

АФІША

кінопрем'єри

«Третій зайвий 2»

Країна: США
Студія: Universal Pictures
Режисер: Сет МакФарлейн
В ролях: Марк Волберг, Ліам Нісон, Аманда Сейфрід
Тривалість: 135 хв.

В продовженні історії про цинічного ведмедика йдеться про те, як він із дружиною, довгоногою блондинкою Тамі-Лінн вирішив народити дитину. Окрім проблеми донорства, яку може допомогти вирішити його нерозлучний друг Джонні, є ще одна — плюшевий Тед повинен довести суду свою «людяність», дієздатність та право на дитину.

В кінотеатрах «Україна», «Сінема-Сіті Київ», IMAX, мережах кінотеатрів «Одеса кіно» і «Батерфляй»

«Обличчя янгола»

Країна: Велика Британія, Італія, Іспанія
Студія: Cattlea
Режисер: Майкл Вінтерботтом
В ролях: Даніель Брюль, Кейт Бекінсейл, Кара Делевінь
Тривалість: 101 хв.

Після гучного вбивства молодої дівчини до італійського міста Піруджа приїжджає молодий режисер — готуватися до зйомок фільму за мотивами злочину. Там він знайомиться з американською журналісткою, яка нещодавно написала про це суперечливу книгу. Разом вони розслідують злочин та намагаються вислідити головного підозрюваного.

В кінотеатрах «Київ», «Сінема-Сіті Київ», мережі кінотеатрів «Батерфляй»

«Сіль землі»

Країна: Франція, Італія, Бразилія
Студія: Decia Films
Режисер: Джуліано Рібейро Сальгадо, Вім Вендерс
В ролях: Себастьян Сальгадо, Вім Вендерс
Тривалість: 109 хв.

Вім Вендерс під час останніх подорожей недоторканими куточками планети супроводжує Себастьяна Сальгадо. Цей фотограф за 40 років побував на різних континентах і займався дослідженням дикої флори та фауни, готуючи фотопроект про красу природи.

В кінотеатрі «Київ»

театральна афіша на 25 червня — 1 липня

Ведуча рубрики Марія БЕЛЯЄВА
kreschatic_culture@ukr.net

**ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ**
Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044) 234-42-23,
www.rusdram.com.ua

25 червня (чт.) — 19.00 «Дивна місіс Севідж», трагікомедія, Джон Патрік, 2 год. 45 хв.

25 червня (чт.) — 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, 1 год. 40 хв., сцена під дахом
26 червня (пт.) — 19.00 «В полоні пристрастей (Камінний господар)», драма, Леся Українка, 1 год. 25 хв.

26 червня (пт.) — 20.00 «Олександр Вертинський. Бал Господень...», моноспектакль, 1 год. 25 хв., сцена під дахом

27 червня (сб.) — 19.00 «Джульєтта і Ромео», історія кохання і ненависті, за п'єсою В. Шекспіра, 2 год. 30 хв.

27 червня (сб.) — 20.00 «Ії божевільні чоловіки», майже дрібниця, Г. Ару, 1 год. 40 хв.

29 червня (пн.) — 19.00 «Усюди один...», сценічна композиція М. Резніковича, 1 год. 20 хв.

30 червня (вт.) — 19.00 «Занадто щасливий батько», комедія, Рей Куні, 2 год. 20 хв.

30 червня (вт.) — 20.00 прем'єра «Жінка колишніх часів», драма, Роланд Шіммельпфеннінг, 1 год. 20 хв., нова сцена

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044) 279-59-21, 279-71-01,
www.ft.org.ua

25 червня (чт.) — 19.00 «Моя професія — синьйор з вищого світу», комедія, Джуліо Скарначчі, Ренцо Тарабузі

25 червня (чт.) — 19.00 прем'єра «Дівка», українська love-story, Віра Маковій

26 червня (пт.) — 19.00 «Момент кохання», інсценізація Тараса Жирка за творами Володимира Винниченка, слідчий експеримент

26 червня (пт.) — 19.00 «Кайдашева сім'я», комедія, Іван Нечуй-Левицький

27 червня (сб.) — 19.00 «Урус-Шайтан», байки про Сірка, Ігор Афанасьєв

28 червня (нд.) — 12.00 «Шельменко-денщик», комедія, Григорій Квітка-Основаєнко

28 червня (нд.) — 19.00 «Грек Зорба», театральний роман, Нікос Казандзакіс

30 червня (вт.) — 19.00 прем'єра «Ерік XIV», ексцентрична драма, Август Стріндберг

1 липня (ср.) — 19.00 «Кін IV», трагікомедія, Григорій Горін

**ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ
НА ЛІВОВОМУ БЕРЕЗІ**
Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044) 517-89-80,
www.drama-comedy.kiev.ua

25 червня (чт.) — 19.00 прем'єра «Дикун», комедія-притча, А. Касона, 2 год.

26 червня (пт.) — 19.00 «Так закінчилось літо», печальні зустрічі, І. Шоу, 2 год. 10 хв.

27 червня (сб.) — 19.00 прем'єра «Співай, Лола, співай!», мюзикл, за мотивами роману Г. Манна «Вчитель Гнус» і фільму «Блакитний янгол»

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

25 червня (чт.) — 19.00 «Сільва», опера, І. Кальман

26 червня (пт.) — 19.00 прем'єра «В джазі тільки дівчата, або Suga», мюзикл на музику Д. Стайн

дитяча афіша

ЦИРК
Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044) 486-39-27, **www.circus.kiev.ua**

26 червня (пт.) — 18.00, 27 червня (сб.) — 16.00 прем'єра «Зірки та зіроньки», дітям до 4-х років вхід безкоштовно без надання вільного місця

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044) 253-62-19, **www.tuz.kiev.ua**

27 червня (сб.) — 11.00 «Ти особливий», музична казка, Олена Несміяч, 1 год. від 5-ти років, мала сцена

27 червня (сб.) — 12.00 «Поліанна», драма, Елеонор Портер, 2 год. 20 хв., від 10-ти років

28 червня (нд.) — 12.00 «Чарівна Пеппі», музична вистава, Астрід Ліндгрєн, 1 год. 40 хв., для дітей від 7-ми років

ТЕАТР ЛЯЛЬОК
Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044) 278-58-08,
www.akadempuppet.kiev.ua

27 червня (сб.) — 11.00 «Гуси-лебеді», Г. Гусарова, 45 хв., від 3-х років

адреси кінотеатрів

«Київ», вул. В. Васильківська, 19, тел.: (044) 234-73-81, 234-33-80, **www.kievkino.com.ua**
«Україна», вул. Городецького, 5, тел.: (044) 279-67-50, 279-82-32, **www.kino-ukraine.com.ua**
Мережа кінотеатрів «Одеса кіно», www.kinoodessa.com:
ТЦ «Україна», просп. Перемоги, 3, тел.: (044) 496-15-11, 496-15-51
ТЦ «Квадрат», бульв. Перова, 36, тел.: (044) 538-17-70, 538-17-71

30 червня (вт.) — 19.00 Гала-концерт до закриття 80-го театального сезону

ТЕАТР «КОЛЕСО»
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

25 червня (чт.) — 19.00 «У Києві на Подолі... або «Где ві сохніте бельйо?», міська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука «По ярмарку»

26 червня (пт.) — 19.00 «Жінки Моцарта» («Вебери»), страшна комедія, Фелікс Міттерер

27 червня (сб.) — 19.00 «У Києві на Подолі... або «Где ві сохніте бельйо?», міська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука «По ярмарку»

27 червня (сб.) — 19.00 «Примадонни», комедія, Кен Людвіг, камінна зала

28 червня (нд.), 29 червня (пн.) — 19.00 «Випадок у «Готелі Дю-Комерс», детективно-ексцентрична комедія, Франсіс Вебер

27 червня (сб.) — 13.00 «Котик та Півник», Г. Усач, Ю. Єфремов, 1 год. 20 хв.
28 червня (нд.) — 11.00 «Троє поросят», Г. Усач, С. Єфремов, 45 хв., для дітей від 3-х років
28 червня (нд.) — 13.00 «Царівна-Жаба», А. Дежуров, 40 хв., для дітей від 4-х років
1 липня (ср.) — 12.00 «Дюймовочка», Б. Захoder, за Г. Х. Андерсеном, 50 хв., для дітей від 4-х років, вистава російською мовою

**ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ
ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА**
Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044) 425-42-80,
www.musictheatre.kiev.ua

27 червня (сб.) — 12.00 прем'єра «Майська ніч», балет на 2 дії, Є. Станкович
30 червня (вт.) — 19.00 прем'єра «Ближче, ніж

МОЛОДИЙ ТЕАТР
Адреса: вул. Прорізна, 17
Тел: (044) 234-62-51,
www.molody.kiev.ua

25 червня (чт.) — 19.00 «В чом чудо, тьотя?!», сучасна комедія з елементами гри, Надія Симчич, мікросцена

25 червня (чт.) — 19.00 «Підступність і кохання», вистава для дорослих, Фрідріх Шиллер

26 червня (пт.) — 19.00 «Загадкові варіації», дуель без антракту, Ерік-Емманюель Шмітт

26 червня (пт.) — 19.00 прем'єра «Сталкер», специфічна комедія, Павло Ар'є, камерна сцена

27 червня (сб.) — 19.00 прем'єра «Зачарований», Іван Карпенко-Карий

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044) 455-90-87, **www.opera.com.ua**

25 червня (чт.) — 19.00 «Дама з камеліями», балет на 2 дії, Л. В. Бетховен, Й. Брамс, Й. Пахельбель, Г. Форте, Е. Елгар, І. Стравінський

26 червня (пт.) — 19.00 «Травіата», опера на 4 дії, Дж. Верді, виконується італійською мовою

27 червня (сб.) — 19.00 «Аїда», опера на 4 дії, Дж. Верді, виконується італійською мовою

28 червня (нд.) — 12.00 Звітний концерт учнів та студентів КМУАТ ім. С. Лифаря
28 червня (нд.) — 19.00 «Ромео і Джульєтта», балет на 3 дії, С. Прокоф'єв
30 червня (вт.) — 19.00 «Весілля Фігаро», балет на 2 дії, В.-А. Моцарт
1 липня (ср.) — 19.00 «Бал-маскарад», опера на 3 дії, Дж. Верді

кохання», балет на одну дію на музику Й. Пахельбеля, Г. Ф. Генделя, К. В. Глюка, А. Вівальді, Е. Боссо, А. Марчелло, «Квартет-а-тет», балет на одну дію на музику А. Мааса, «Con tutti instrumenti», дивертисмент сучасної хореографії, «Київ модерн-балет»

«Сінема-Сіті Київ», ТРЦ «Оушен плаза», вул. Горького, 176, тел.: (044) 230-72-30, **www.cinemaciti.kiev.ua**

Мережа кінотеатрів «Батерфляй», www.kino-butterfly.com.ua:

«Більшовик», вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10

«Ультрамарин», вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70

«DeLuxe», вул. Горького, 50, тел.: (044)206-13-22, 206-13-24

Станом на січень 2015 року в Україні офіційно зареєстровано близько 310 тисяч наркозалежних осіб. Понад 80 % з них — молоді люди віком від 25 до 34 років. Проте з кожним роком ця хвороба «молодшає»: все частіше уперше «пробують» школярі.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

26 ЧЕРВНЯ відзначається Міжнародний день боротьби зі зловживанням наркотичними засобами та їх незаконним обігом. Наркоманія — це хронічна смертельна хвороба, яка прогресує. Наркозалежні люди неспроможні вести соціально активне життя, працювати, бути гарними чоловіками й дружинами, синами та доньками, батьками власним дітям. Як правило, такі особи не мають власного житла та постійного доходу. Вони не можуть утримувати не лише родину, а й самих себе.

Хто має шанс стати наркозалежним

Більшість людей вважають, що наркозалежними стають молоді люди, які потрапили в погану компанію. Це правда, але часткова. «Наркозалежний хворий має залежне мислення, яке формується у віці до 7 років. Причиною його є деструктивна сім'я. Потурання чи навпаки авторитарний стиль виховання, не увага до почуттів дитини з боку батьків, заборона на почуття («як ти можеш на нас ображатись, якщо ми тобі все купуємо?») — це деструк-

Якщо постукала біда

■ Наркозалежна людина руйнує не лише своє життя, а й життя близьких

Фото www.czm.kiev.ua

тивне виховання. Якщо батьки не є авторитетом, то буде знайдено інший авторитет. Ним стає той, з ким цікавіше, хто приділяє час дитині. Якщо сусід дядя Ваня, який зловживає алкоголем, розповідає цікаві історії, то він має всі шанси стати авторитетом. Тобто можна сказати: деструктивна родина плюс неблагополучне соціальне оточення є причинами того, що дитина за можливості спробує наркотик. Відіграє роль і генетична схильність», — розповіла психолог Міської спеціалізованої соціальної служби молоді (МСССМ) «Реабілітаційний центр «Сходи» Наталія Безсонова.

Наркотик — це панцир, який допомагає не перейматися негативними почуттями: заниженою самооцінкою, невпевненістю в собі. Людина стає байдужою: наприклад, помер хтось із родичів, то й помер.

Батькам важливо зрозуміти, що заборона з кимось спілкуватися чи щось пробувати не гарантує безпеки. Як кажуть психологи, заборонений плід солодкий. Часто діти пробують заборонену хімічну речовину для самоствердження: не можна, а я буду. Тому найкраща профілактика наркозалежності — гарні стосунки з дітьми, довіра.

Підтримка близьких у край необхідна

МСССМ «Реабілітаційний центр «Сходи» розташовано за адресою: вул. Новодарницька, 26. Тут працюють з людьми з хімічною залежністю — алкогольною та наркотичною. Працівники — наркологи, психологи, консультанти з хімічної залежності та соціальні працівники. «Сходи» співпрацюють з Київським міським центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Спеціалісти реабілітаційного центру допомагають наркозалежним боротися з хворобою. Кожної середи о 19.00 тут діє «Школа батьківства» для батьків таких хворих. Також у центрі проводяться засідання груп самопомогли «Анонімні наркомани» та «Анонімні алкоголіки».

«Ми працюємо за програмою DrugFree — повної відмови від наркотиків. Процес реабілітації складається з кількох етапів. Під час його проходження клієнти беруть участь у тренінгах, індивідуальних та групових консультуваннях, у психокорекційних заняттях, лекціях з ВІЛ-обізнаності. Перший та найскладніший етап — стаціонарне лікування. 28 днів людина перебуває в лікарні. У цей період лікарі стабілізують фізичний стан хворого. В подальші періоди пацієнти приходять до нашого центру

щодня на цілий день, а потім уже на кілька годин. Складність для наркозалежного — самостійно доїхати до нас і ніде не вжити хімічну речовину», — продовжує Наталія Безсонова.

В Україні немає примусового лікування від наркозалежності. Адже змусити людину змінити власне життя неможливо. Але на більшість хворих впливають рідні та близькі. Дізнаючись про хворобу сина або доньки, батьки часто говорять: «Це твоє життя. Але якщо ти живеш з нами — лікуйся. Якщо не хочеш, тоvedi цей спосіб життя десь в іншому місці». Так само і дружини, чоловіки ставлять перед вибором: або лікуєшся, або — розлучення.

«Це називається інтервенція. Коли родичі мотивують, сприяють прийняттю допомоги, висувають умови. Далі все залежить від мотивації», — підсумовує психолог.

Останніми роками наркозалежність «помолодшала»: якщо раніше починали вживати наркотичні речовини у більшості випадків студенти, то зараз все частіше — школярі. Однак в Україні неповнолітніх наркозалежних, за офіційними даними, не лікують, оскільки примусового лікування немає, а за власною згодою підліток не почне лікуватися.

Повністю вилікувати наркозалежність майже неможливо, оскільки навіть за відсутності хімічних речовин у хворого залежне мислення. Тобто в разі подальшого вживання людина одразу повертається до вихідної точки. Але у багатьох хворих, які пройшли курс лікування до кінця, виникає довгострокова ремісія. Налагоджуються стосунки в родині, людина може працювати ■

Укололася заради кохання

■ Киянка Юлія 13 років поспіль вживала наркотики, й лише страх втратити дитину зміг її зупинити

До Міжнародного дня боротьби зі зловживанням наркотиками ми вирішили розповісти справжню, невігдану історію жінки, яка змогла побороти наркозалежність. Зараз вона намагається власним прикладом витягнути з ін'єкційного пекла молодих хлопців і дівчат. Юлія переконана, що вихід завжди є з будь-якої ситуації.

Леся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

НЕВЕЛИЧКА кімната реабілітаційного центру. Моя співрозмовниця Юлія Галабурда виглядає впевнено, посміхається і показує сімейні фото. Та ще 13 років тому в її думках було одне лише бажання — спробувати якийсь новий наркотичний засіб...

Юлія виросла в Києві в благополучній родині. Навчалася добре, та, на жаль, батьки прогавили той момент, коли дівчина потрапила під вплив вулиці. «Батьки вкладали в мене все найкраще. Мама водила

в театри, возила на море, навчалась я теж дуже добре. Але коли в мене був перехідний вік, мої батьки недостатньо приділяли мені уваги. Тому що потрібно було заробляти гроші. Тому що хотілося, щоб дитина була вдягнена не гірше за когось, щоби було все необхідне. І тоді мене «зайняла» вулиця», — розповідає жінка. Як і більшість «важких» підлітків, Юлія починала з цигарок, а наркотики спробувала, щоб довести коханому, що кинути можна завжди. «Я намагалася його ви-

тягнути. Допомогти йому різними шляхами. І це тривало 5 років. Я бачила всі наслідки залежності, бачила передозування. Однак не думала, що спробую сама. Але вийшло так, що я спробувала. Вирішила йому довести, що нічого в цьому такого складного немає — кинути наркотики. І спробувала ще раз, і ще раз... А потім непомітно стала залежною. Почався фізичний дискомфорт. І ця залежність протривала 13 років», — продовжує свою історію жінка. На деякий час вона намагалася кинути наркотики. В одній з таких перерв вийшла заміж, народила дитину. Однак потім знову взялася за старе. «Мій чоловік також був наркозалежним. Після народження дитини ми знову вживали наркотики. Тоді було прийнято рішення забрати у нас дитину», — розповідає Юлія. Далі моя співрозмовниця, зітхнувши, зробила паузу — і вже з іншою інтонацією продовжила розповідь: «Не хочу ска-

зати, що ми були злісні наркомани, які не доглядали за малям. Ні, дитина була постійно чиста, охайна, нагодована, й при цьому я вживала наркотики. Але мої батьки не могли вже на це дивитися. Працівники соціальної служби прийшли один раз, другий, а на третій сказали: якщо вони ще побачать нас в такому стані, заберуть дитину без зайвих розмов. Це стало остаточною крапкою. Тоді я взяла синочка і поїхала в центр для матерів із маленькими дітьми. Побула там недовго. За цей час у чоловіка все перевернулося в голові. Він залишився один і ледь не помер. Коли я повернула-

ся, ми разом вирішили, що далі так жити не можна». Подружжя прийшло на лікування до безкоштовного соціально-реабілітаційного центру «Світ без залежності», що розташований на вулиці Сабурова, 20. Ось вже 4 роки вони живуть повноцінним життям, забувши назавжди, що таке наркотики. Разом із чоловіком Юлія залишилась працювати в центрі, який наразі має філіали на вулиці Мостицькій та на Довженка, 2. Родина намагається допомогти наркозалежним і ВІЛ-інфікованим людям, проводить лекції в школах і агітує за здоровий спосіб життя ■

Преподобний Петро з Афону

Сучасне чернецтво через віки продовжує традицію в дусі життя перших подвижників — попри те, що, можливо, не завжди бачимо такі ж приклади подвигів та благодатних дарів, про які читаємо в патериках. Відомий вислів стверджує, що сучасні ченці спасатимуться терпінням спокус більше, ніж їхні попередники терпіли свого часу. Інколи важко досягнути, як подвижники тривалий час молилися, не споживаючи ні їжі, ні води, переносячи холод і спеку. Сучасні монахи прямують тим же шляхом, долаючи з Божою поміччю величезну кількість спокус, які влаштовує супроти подвижників благочестя ворог роду людського.

Архімандрит ЛАВРЕНТІЙ (Живчик) | спеціально для «Хрещатика»

ОДНИМ із найвідоміших у православному світі місць, де чернецтво набуло особливого розвитку та поширення, є гора Афон у Греції. Це місце особливе і надзвичайно важливе для всього православного світу. Наприкінці першого тисячоліття християнської ери Афон, що знаходиться, фактично, на межі слов'янського та грецького світів, сповнився видат-

ними подвижниками благочестя. За Промислом Божим чернече життя на Афоні особливо процвіло саме тоді, коли новонаверненим слов'янським народам потрібно було просвітлення високими зразками чернечих трудів і молитви. Свята Гора стала на той час притулком чернецтва не лише для греків, а й для слов'ян. Досить лише нагадати, що наш преподобний Антоній

Печерський саме з афонським чернецтвом пов'язав початок свого подвигу. Відомий християнський мислитель, також наш земляк Григорій Сковорода подвизався на Афоні. Та й зараз в окремих чернечих обителях Афону серед братії буває досить багато людей слов'янського походження.

Серед сонму афонських подвижників благочестя не так вже й багато людей, про життя яких існують достатні відомості. Але деякі з афонських анахоретів все ж сподобилися особливої шани і окремого дня вшанування їх пам'яті. Зокрема на 25 червня в церковному календарі припадає пам'ять преподобного Петра Афонського.

Преподобний Петро Афонський дивним чином прийшов до подвигу на Афоні. Заступництвом святителя Миколая Чудотворця, котрий з'явився у видінні, преподобного було звільнено з в'язниці. Тоді ж святитель оголосив, що майбутній подвижник прийме постриг при гробниці святого апостола Петра в Римі. І справді, коли преподобний Петро прибув до Риму, то під час богослужіння сам епис-

коп римський — папа — голосно сказав: «Петре, що прийшов із грецької землі, котрого святитель Миколай визволив із в'язниці в Самарі, прийди до мене!». Петро приступив до римського первосвятителя, а той звершив над ним постриг в ченці.

Через деякий час, коли папа поставив Петра у християнському благочесті та з благословенням відпустив, преподобний потрапив на Афон також у надзвичайний спосіб: корабель, на якому він плів, невидимою силою зупинився навпроти гори Афон — і Петро вирішив, що це є знак Божий, що саме тут йому належить провадити своє життя. Преподобний прожив у печері на Афоні 53 роки, не бачачи нікого з людей, проводячи час у постійній молитві. Випадково його знайшов мисливець, якому святий Петро розповів історію свого життя. Віримо, що подібних прикладів афонського подвижництва набагато більше, ніж ми про них знаємо.

Служба всім святым афонським, яка звершується у другу після свята П'ятидесятниці неділю, складе-

на блаженної пам'яті Никодимом Святогорцем і видана у друкованому вигляді вперше у 1847-му. Слов'янською мовою богослужіння було перекладене та надруковане у 1862 році в Константинополі.

Афон завжди вабив тих, хто бажав знати про подвиги ченців, але найперше тих, хто сам бажає подвизатися в молитві. А тому для нас так важливо розуміти значення цього святого місяця для всього Православ'я, повчаючись із життя його насельників терпіння, смирення і щирої любові до Бога ■

православний календар

25 червня

Преподобного Онуфрія Великого (IV). Преподобного Петра Афонського (734). Репкинської ікони Божої Матері.

Колись у селі Репки, що неподалік Чернігова (звідки пішла назва Репкинська) знаходилася ця чудотворна ікона. У 1740 році образ було перенесено до Чернігова, нині його розміщено під Царськими вратами Борисоглібського собору.

26 червня

Мучениці Антоніни (284-305). Преподобної Анни (826) і сина її Іоанна (IX).

Свята мучениця Антоніна постраждала в III столітті при Діоклетіані (284-305) в місті Нікеї. Її всіляко катували — палили вогнем, клали на розпечену пательню, просвердлили розпеченими прутами руки й ноги та кинули до в'язниці, де вона перебувала два роки. Муки не зламали дух святої Антоніни, вона до самої кончини сповідувала свою віру в Христа. Святу мученицю втопили у морі.

27 червня

Пророка Єлісея (IX ст. до Р. Хр.). Святителя Мефодія, Патріарха Константинопольського. Благовірного князя Мстислава, у Хрещенні Георгія, Хороброго, Новгородського (1180). Преподобного Мефодія, ігумена Пешноського (1392). Преподобного Єлісея Сумського (XV-XVI).

Піст: не споживаємо м'ясного, молочного, яєць.

Преподобний Єлісей Сумський Соловецький трудився в Соловецькій обителі. Про життя його нічого не відомо, однак відома одна передсмертна обставина, яка виявила велике благочестя старця.

Коли преподобний разом з іншими братами ловив рибу в 60-ти верстах від монастиря, йому напроорокували близьку кончину. Святий поклався на волю Божу, але сильно засмутився, що не пострижений у великий ангельський образ (схиму). Браття вирішили везти хворого старця в Суму, де було монастирське подвір'я. Диявол, бажаючи погубити святого, спорудив на шляху безліч небезпек, але за клопотанням преподобного Зосими Соловецького (+ 1478; пам'ять 17/30 квітня) вони благополучно діста-

лися до місця. На превеликий жах братії преподобний Єлісей помер. Після старанної молитви до преподобного Зосими мертвий ожив і був пострижений у схиму. Причастившись Святих Таїн, він знову спочив у Господі.

Через понад століття труна преподобного Єлісея опинилася на поверхні землі, і Господь прославив Свого угодника чудесами зілєнь.

28 червня

Неділя 4-та після П'ятидесятниці
Пророка Амоса (VIII ст. до Р. Хр.). Преподобних Григорія і Касіяна Авнезьких (1392). Мучеників Віта, Модеста і Крискентії, годувальниці (бл. 303). Мученика Дули Киликийського (305-313). Преподобного Дули, страсотерпця, Єгипетського. Блаженного Єронима Стридонського (420). Перенесення мощей преподобного Феодора Сикеота, єпископа Анастасіупольського (бл. IX). Благовірного князя Лазаря Сербського (1389). Святителя Єфрема, Патріарха Сербського (XIV). Блаженного Августина (430). Святителя Йони Київського, всієї Русі чудотворця (1461).

Піст: не споживаємо м'ясного, молочного, яєць.

29 червня

Седмиця 5-та після П'ятидесятниці
Святителя Тихона, єпископа Амафунтського (425). Преподобного Тихона Мединського, Калужького (1492). Преподобного Тихона Луховського, Костромського, чудотворця (1503). Священномученика Тигрія, пресвітера, і мученика Євтропія, читця (бл. 404).

Строгий піст: не споживаємо м'ясного, молочного, яєць, риби, олії.

Священномученик Тигрій пресвітер і мученик Євтропій читець були сучасниками святого Іоанна Золотоустого (Ж 407, пам'ять 13 листопада) і склалися в його клірі. Святий пресвітер Тигр був лагідним і милостивим пастирем, святий Євтропій відрізнявся чистотою

життя і цнотливості. Коли в 404 році святого Іоанна Золотоустого було вигнано з Константинополя, святих пресвітера Тигрія і читця Євтропія як його прихильників було схоплено й звинувачено у підпалі храмів та будівель, що належали противникам святого Іоанна Золотоустого. Святого Тигрія піддали катуванням, били ремнями і заслали в Месопотамію, де він у ув'язненні й помер. Святого Євтропія сікли, підвісивши, стругали залізом і кинули до в'язниці. Під час повторної тортури він помер. Його тіло, кинуте на поталу собакам, вночі було взято і поховано християнами. Під час поховання було чути Ангельський спів.

30 червня

Мучеників Мануїла, Савела та Ісмаїла (362).

1 липня

Мучеників Леонтія, Іпатія та Феодула (70-79). Преподобного Леонтія, канонарха Печерського, в Дальніх печерах (XIV).

Боголюбської ікони Божої Матері, у Боголюбіві Володимирської обл. Шановані списки Боголюбської ікони Божої Матері (1157): Зимаровська (XIII) і Московська (1157).

Вдалі виступи українців на перших Європейських іграх

■ В Азербайджані тривають престижні спортивні змагання

Нещодавно прямим рейсом Баку—Київ на рідну землю повернувся черговий десант вітчизняних спортсменів, які представляли нашу країну на перших в історії Європейських іграх. До української столиці прилетіли збірні зі спортивної та художньої гімнастики, велосипедистів, стрибків у воду, водного поло, стрибків на батуті, спортивної акробатики та аеробіки, пляжного волейболу.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Президент ФВСУ Олександр Башенко (ліворуч) привітав чоловічу команду України та Анну Соловей зі срібними нагородами перших Європейських ігор

ПРЕДСТАВНИКИ національних федерацій, друзі, колеги, рідні, вболівальники та представники ЗМІ оваціями зустрічали наших спортсменів. Особливу увагу отримали чемпіони та призери І Європейських ігор: спортивні гімнасти — Олег Верняєв, Ігор Радівілов, Микита Ермак, наші грації — Анна Різатдінова, Олена Дмитраш, Анастасія Возняк, Олександра Грідасова, Валерія Гудим, Євгенія Гомон, велосипедистка Анна Соловей, юні стрибунки у воду — Діана Шелестюк, Маргарита Джусова. Новоспечених тріумфаторів престижного старту привітали віце-президент Національного олімпійського комітету України Валерій Борзов, заступник міністра молоді та спорту України Ярослав Войтович, які подякували атлетам за прекрасні здобутки та побажали нових успіхів.

Справжнім подарунком для вітчизняних вболівальників стали нагороди наших грацій. Змагання з художньої гімнастики за своїм представництвом і напруженою боротьбою, фактично, нічим не поступалися будь-якому іншому виду цього масштабного турніру. На це безпосередньо вказала і лідер української збірної Анна Різатдінова: «Ці змагання складало з чимось порівняти, можливо, якщо тільки з Олімпійськими іграми в Лондоні. Я не маю на увазі мої внутрішні емоції. Просто тут дуже велика зала. Коли виходиш на поміст, то відчуваєш себе крихіткою в цьому просторі, який своїм виступом ти повинна наповнити. Ці враження складно описати словами».

Взагалі до столиці Азербайджану прибули всі світові лідери на чолі з російськими зірками Яною Кудрявцевою і Маргаритою Мамун. Тому можна було не сумніватися, що майже все

«золото» дістанеться саме їм. У підсумку так воно і сталося. Тому глядачів куди більше цікавило, в якому порядку розподіляться інші місця на п'єдесталі? І дуже приємно, що представниці України у вирішенні цього питання були серед найкращих.

Втім, у багатоборстві не пощастило ні Різатдіновій, ні іншим нашим гімнасткам. Анна в напруженому протистоянні поступилася 0,350 бала білорусці Мелітіні Станюті й пропустила ту на третє місце, а в колективних вправах українські спортсменки посіли тільки шосте місце, відставши рівно на 0,7 бала від білорусок, які завоювали бронзові медалі. Однак що не вдалося в багатоборстві — то вийшло в окремих видах! Причому Різатдінова двічі брала у Станюти своєрідний реванш. Адже її композиції з м'ячем і булавами були оцінені, так би мовити, срібними балами, тоді як Мелітіна в обох випадках фінішувала слідом за Анною.

Та одними лише срібними досягненнями Різатдінової наші гімнастки на цей раз не обмежилися. Команда у складі Олени Дмитраш, Анастасії Возняк, Олександри Грідасової, Валерії Гудим та Євгенії Гомон прекрасно попрацювала в окремих видах — за композицією з п'ятьма стрічками вони посіли друге місце, а за «приборкання» м'ячів і булав завоювали третє.

Приємною несподіванкою для спортивної громади стали успішні результати наших велоспортсменів. Зокрема у чоловічій груповій гонці вітчизняна команда здобула «срібло». Українець Віталій Буц тривалий час

був у групі лідерів, потім пішов у хвилиний відрив і близько 15 кілометрів залишався першим. Але його таки наздогнав пелотон, в якому був партнер по збірній Андрій Гривко. Вихованець заслуженого тренера України Євгена Штермера грамотно розподілив свої сили по дистанції й навіть претендував на «золото», однак фінішний спурт виграв іспанець Луїс Санчес. Варто зазначити, що до фінішу виснажливої гонки в спекотному Баку дісталися лише 60 гонщиків зі 125, які стартували. Зійшов з дистанції і переможець індивідуальної гонки І Європейських ігор білорус Василь Кирієнко. «Срібло» перших Європейських ігор здобула й Анна Соловей у змаганнях з роздільним стартом. Однак, за словами спортсменки, вона претендувала на найвище місце. «Звичайно, я задоволена результатом. Медаль — це завжди добре. Але й невелике розчарування також є. Я максималістка і сподівалася на перше місце. Але голландка Ван Дійк цього разу виявилася сильнішою, віддаю їй належне», — зазначила гонщиця. Також Анна сказала, що «розмови про можливу зміну громадянства — не більше, ніж чутки, це не відповідає дійсності. Я буду виступати тільки за збірну України». Високі досягнення велоспортсменів не могли не відзначити й у ФВСУ. Зокрема Олександр Башенко вручив срібний призерці з велоспорту Анні Соловей премію 200 000 гривень. Таку ж суму отримала і чоловіча команда збірної України. «Спортсменів необхідно мотивувати і підтримувати, — зазначив президент ФВСУ Олек-

сандр Башенко. — Фінансування спорту має вийти на гідний рівень. Будемо працювати в цьому напрямку».

А поки спортсмени, які повернулися додому, насолоджуються перепочинком, в Баку тривають змагання — і досить успішно для вітчизняних атлетів. У вівторок киянин Андрій Хлопцов став найкращим у запливі на 50 м батерфляєм. Результат українця був 23,92 сек. «Срібло» — у поляка Павела Сендика, «бронза» — у росіянина Даниїла Пахомова. Успіх спортсмена відразу ж відзначила міська влада. Мер Києва Віталій Кличко привітав 16-річного плавця. «Вітаю Андрія Хлопцова, завдяки якому у світі вчергове підіймається переможний прапор України і звучить український Гімн. Для нашої країни сьогодні важлива кожна перемога. І особливо тішать досягнення молодих людей, адже саме в їхніх руках — майбутнє нашої держави», — відзначив Віталій Кличко. Він побажав Андрію спортивних досягнень, нових перемог у подальших змаганнях і здоров'я. Секрет успіху юний спортсмен вбачає у вірі у власні сили. «Одна зі складових будь-якого успіху — талант. Мабуть, у мене він все-таки є. Але найголовніше в перемозі — це напружені тренування, і не тиждень, не місяць. Сьогодні у мене від самого початку, ще з кваліфікації, була впевненість, що призером стану обов'язково. Можливо, це можна назвати передчуттям. Не можу сказати, що був впевнений в «золоті», але точно знав, що медаль буде», — сказав Андрій Хлопцов ■

баскетбол

Володимир Коваль — головний тренер «Будівельника»

Український фахівець Володимир Коваль (28.12.1979) затверджений головним тренером «Будівельника» на наступний сезон. Нагадаємо, що нинішній наставник молодіжної збірної України кілька тижнів перебував у статусі виконувача обов'язків головного тренера «будівельників» після відставки Віталія Чернія. Весь минулий сезон Володимир Володимирович працював у Віталія Миколайовича асистентом, а ще раніше (з 2009 по 2014) трудився головним тренером дубля дніпропетровського «Дніпра», в 2011-му виграв з ним «золото» чемпіонату дублерів.

настільний теніс

Деснянці завоювали призові місця на міжнародному турнірі

Днями у Вільнюсі завершився п'ятий міжнародний турнір пам'яті Броні Балашене (Memorial Brone Balaisiene Lithuanian Cadet & Mini-Cadet Open). У турнірі взяли участь кадети з 2000 року народження і молодші та хлопці й дівчата з 2002 року народження і молодші. Успішно виступили на змаганнях вихованці Дитячо-юнацької спортивної школи № 23 Деснянського району міста Києва: Вероніка Перебийніс завоювала друге місце, Олександра Цюпка та Володимир Лушніков — п'яте місце.

мотоспорт

Наприкінці червня у Києві відбудуться змагання з мотокросу

27–28 червня на вулиці Червонопрапорній, 188 (мототраса «Пирогів») з 9.30 до 17.00 відбудеться зональний етап Кубка України з мотоциклетного спорту. Відповідну ініціативу Федерації мотоциклетного спорту України підтримав розпорядженням КМДА Київський міський голова Віталій Кличко. Таке рішення ухвалено з метою популяризації фізичної культури та спорту, олімпійського руху та пропаганди здорового способу життя. Головне управління МВС України в м. Києві візьме на себе охорону громадського порядку під час проведення мотокросу. Головне управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України в м. Києві має виділити спецавтомобіль для забезпечення пожежної безпеки, а Департамент охорони здоров'я організує чергування бригад швидкої (екстреної) медичної допомоги.

спортивне життя

В Оболонському районі стартував Всеукраїнський турнір «Кубок пам'яті Георгія Наврозіди»

З 24 по 28 червня на міжшкільному стадіоні по вул. Богатирській, 2-Б триватиме Всеукраїнський турнір з футболу «Кубок пам'яті Георгія Наврозіди». Організатором заходу виступили Оболонська РДА, Федерація футболу України, посольство Азербайджану та спеціалізована дитячо-юнацька спортивна школа олімпійського резерву з футболу «Зміна». У турнірі беруть участь 32 команди віком від 10 до 15 років, а це більше, ніж 500 учасників, які представлятимуть на змаганнях ДЮСШ та клуби обласних України. Георгій Панайотович Наврозіда — талановитий фахівець з футболу, майстер спорту, член збірної команди СРСР, працював з 1986 року у СДЮСШОР з футболу «Зміна».

СПОРТ

Рекорди «Динамо» нинішнього сезону

■ Столичний клуб здобув «золотий дубль» та не зазнав жодної поразки у першості

Завдяки яскравій грі Андрія Ярмоленка київське «Динамо» повернуло собі звання чемпіона після шестирічної перерви і вперше з 2007 року зробило «золотий дубль». За підсумками сезону у команди Сергія Реброва абсолютно краща різниця забитих і пропущених м'ячів (65:12), а також жодної поразки в сезоні — 20 перемог при шести нічиїх. Разом з тим УЄФА визнало найкращим футболістом першості динамівця Андрія Ярмоленка.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Чемпіон країни сезону 2014/2015: «Динамо» Київ

Кияни вийшли на перше місце в прем'єр-лізі після 10-го туру і більше його нікому не поступалися, достроково здобувши своє 14-те українське золото. Їх підсумкова перевага над «Шахтарем», який до цього п'ять разів поспіль випереджав «Динамо» у чемпіонаті, склала 10 очок. В очних зустрічах із головними конкурентами — «Шахтарем» і бронзовим призером «Дніпром» — біло-сині домоглися трьох пере-

мог при одній нічиї, жодного разу не пропустивши.

Фінал кубка: «Динамо» Київ — «Шахтар» 0:0 (пен. 5:4)

Основний і додатковий час завершився нульовою нічиєю, хоча обидві команди мали моменти для взяття воріт. У серії 11-метрових удача спочатку посміхнулася «Шахтарю», який після трьох підходів до м'яча вів у рахунку 3:1. Проте потім 40-річний Олександр Шовковський, який проводив 600-й матч за «Динамо», парирував удар Тайсона, а перекладина завадила забити Ярославу Ракицькому. В підсумку вирішальну спробу реалізував Євген Хачеріді, тоді як Олександр Гладкий не зміг перехитрити Шовковського. «Для нас це дуже важлива перемога. Ми виграли чемпіонат і хотіли закріпити успіх у Кубку України», — зазначив Сергій Ребров. — У серії 11-метрових хлопці показали характер, ну і Шовковський вкотре допоміг команді. Всі молодці! Це заслуга всієї нашої команди!»

Кращий гравець: Андрій Ярмоленко (за версією УЄФА)

Найрезультативніший гравець чемпіонату України за системою «гол + пас» (14 + 12) був визнаний кращим футболістом країни минулого року. Тривалий час йому дорікали за те, що з м'ячем він працює

Після шестирічної перерви київське «Динамо» повернуло чемпіонське звання

тільки лівою. Останнім часом Ярмоленко цей недолік виправив, відчутно додавши в техніці і швидкісному дриблінгу, що тут же вивело його в розряд потенційних зірок європейського масштабу. Виконавши свою обіцянку виграти з «Динамо» титул, 25-річний футболіст влітку може покину-

ти рідний клуб. «Я дав слово президенту, що не піду до тих пір, поки ми не станемо чемпіонами. Тепер я відкритий для пропозицій, але це має бути топ-команда, яка ставить перед собою найвищі завдання, інакше немає ніякого сенсу залишати Київ», — сказав Андрій Ярмоленко ■

Кияни «спалили» рекордну кількість калорій

■ У місті відбувся масовий спортивний захід

Нещодавно на головній спортивній арені країни — НСК «Олімпійський» — відбулася одна з найважливіших спортивних та міських подій цього року — масове тренування. Понад 1060 любителів активного відпочинку встановили рекорд в категорії «Спорт та ігри».

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

СПОРТИВНА культура активно захоплює всі великі столиці світу і європейські міста, й Київ не став винятком. Проведення масштабного тренування міжнародного рівня в Україні, зокрема в Києві — новий формат заходів для нашої держави. Для всіх любителів спорту це можливість взяти участь у якісній спортивній події, яких в Україні дуже не вистачає, відчувати, що спорт — це привід пишатися своїми результатами, можливість для кожного співвітчизника представити свою націю як здорову і спортивну та розділити радість від спільного тренування з усіма учасниками.

У заході взяли участь провідні тренери фітнес-програми «Ривок», а також 1060 учасників з усіх ку-

точків України. Після офіційного старту всі вони провели 45-хвилинне тренування. По закінченні відбулася фіксація рекорду Національним реєстром рекордів України в категорії «Спорт та ігри» (цей спортивний захід внесено до Реєстру рекордів України як найбільш масове кардіо-тренування). На завершення кожен присутній на заході був нагороджений дипломом «Учасника Рекорду».

Автор фітнес-програми «Ривок» і організатор наймасштабнішого тренування Максим Ярошенко вважає, що такі акції не просто потрібні, а навіть необхідні. «Україна — сильна незалежна держава. Ми повинні голосно заявляти про себе не тільки на політичній і економічній міжнародній арені, але також і на

У рекордному масовому тренуванні взяли участь понад 1060 охочих

спортивній. Я хочу, щоб саме зараз кожен українець зміг зарядитися силою, драйвом, енергією і позитивними емоціями, яких так останнім часом не вистачає нашій країні. Я вірю, що разом ми створимо критичну масу здорових і щасливих українців!» — переконаний він.

«НСК «Олімпійський» як найбільша спортивна і культурна аре-

на країни постійно підтримує такого напрямку починання та проекти, які сприяють популяризації здорового та активного способу життя серед населення. Я щиро впевнений, що сьогоднішній захід надихне наших учасників на регулярне заняття спортом та дотримання елементарних правил здорового способу життя: правиль-

не харчування, відмова від шкідливих звичок тощо. Ми повинні піклуватися про своє здоров'я та здоров'я своїх близьких, адже здорова нація — запорука процвітання нашої країни», — зазначив директор з питань зовнішніх зв'язків державного підприємства «Національний спортивний комплекс «Олімпійський» Віктор Анісімов ■

Відкриваємо Катерину Білокур

■ У столиці показують масштабну ретроспективу видатної художниці

В «Мистецькому Арсеналі» триває проект «Катерина Білокур. Хочу бути художником!», який представляє понад 80 робіт Білокур з п'яти музеїв України, а також відео-арт 14 сучасних мисткинь.

Наталка ГАЙ | спеціально для «Хрещатика»

Щоб зрозуміти геній художниці, варто передусім згадати її непросту біографію. Народилася Катерина Василівна в селі Богданівка нині Яготинського району Київської області 1900 року. У родині вважалося, що жінки мають займатися лише хатніми справами та городом, освіта їм не потрібна (азі граматики вона опанувала самостійно), не кажучи вже про малювання, потяг до якого ніхто навколо не розумів, а батьки навіть забороняли. Катерина Білокур змушена була імітувати самогубство, вдавши, що збирається топиться у річці, щоби батьки дозволили займатися улюбленою справою. Вона завжди мріяла стати художницею, але академічної освіти не здобула. 1940 року, почувши по радіо пісню «Чи я в лузі не калина була» у виконанні Оксани Петрусенко, Катерина Білокур надси-

лає співакці лист із картиною. Художницю помічають і цього ж року влаштовують персональну виставку у Полтавському будинку народної творчості. Після її успіху Білокур запрошують до Москви, де вона відвідує художні музеї, а 1954 року її картини показують в радянській експозиції на Міжнародній виставці у Парижі. Побачивши їх, Пікассо говорить: «Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ!». Однак визнання не змінює способу життя майстрині: майже всі кошти вона віддає родині брата, мешкає одна у тій же хатині, часто працює в городі вночі, аби вдень займатися малюванням. Катерина Білокур йде з життя 1961 року, залишивши по собі не лише художні роботи, а й численні листи, в яких проявила себе як таланови-

та письменниця. Сьогодні її хата відкрита для відвідувачів, в ній працює музей-садиба Катерини Білокур.

За життя художниці написала близько ста робіт, 86 із них демонструються на виставці. Вперше киянам показують колекцію Яготинського історичного музею, також є картини з музею літератури, музею Тараса Шевченка та музею-квартири Павла Тичини. І звісно — з Національного музею українського народного декоративного мистецтва, що зберігає її найвизначніші роботи. «Ми вперше надали всю свою колекцію, а це 37 творів,— розповідає директор музею Адріана В'ялець.— Нею завдячуємо першому директору музею Василю Нагаю, який був опікуном і наставником Катерини Білокур, закупає її роботи для музею. Зазвичай на виставки ми даємо одну картину, але зрозуміли, що «Мистецький Арсенал» відвідає багато людей і це можливість ознайомити з її творчістю якомога ширшу аудиторію».

Експозиція покликана дати розуміння масштабу творчості Катерини Білокур та її перегук з сучасністю. «Ми хотіли показати, що Катерина Білокур не є «нафталіном» чи бронзовим пам'ятником,

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

Відвідувачі мають змогу оцінити різні грані таланту унікальної художниці, яка є одним із символів української культури

вона — актуальна художниця, яка адекватно виглядає в контексті сучасного мистецтва, хоч і недостатньо відома широкому загалу,— запевняє куратор проекту Аліса Ложкіна.— На початку експозиції ми демонструємо цитати про Катерину Білокур, відеороботи сучасних українських художниць (які теж доводять своє право на творчість. — Ред.), та її графічні твори, зробили і експозиційний дизайн — збільшені фрагменти творів майстрині. Другу половину виставкової зали віддали під культурові роботи, це в основному олійний живопис. Серед шедеврів Білокур — «Колгоспне поле», «Царколось» (авторські копії, бо базова версія, на жаль, була втрачена і не повернулася з паризької виставки). Катерину Білокур знають переважно як художницю, яка малювала квіти, але її творчість штучно «заганяли» в цю нішу, замов-

ляючи саме їх. «Для мене відкриттям став її фігуративний живопис, наприклад зображення племінниць,— розповідає пані Ложкіна.— В той же час в її роботах помітне, здавалося б, несумісне поєднання патологічного, навіть трагічного і оптимістичного. Ось у картині «Сон» в колісці лежить дитина. Але про що ця робота? Може, це нове життя або ж ненароджена дитина, яку художниця дуже хотіла мати, але так і не влаштувала своє особисте життя». В рамках проекту проходить і освітня програма — покази фільмів, вечірня школа живопису для дорослих, безкоштовні екскурсії (вт, чт о 18.00, сб, нд о 14.00 і 16.00).

«Катерина Білокур. Хочу бути художником!» триває в «Мистецькому Арсеналі» (вул. Лаврська, 10-12) до 19 липня з 11.00 до 20.00, пн вихідний). Вартість квитка 40 грн, пільговий 20 грн ■

Виставка, що відкрилася в Національному художньому музеї, досліджує історію виникнення одеського концептуалізму, його становлення та вплив на сучасне мистецтво України.

Наталка ГАЙ
спеціально для «Хрещатика»

ОДЕСЬКИЙ концептуалізм з'явився як реакція на офіційне мистецтво, пропонуючи щось зовсім інше. Варто згадати саму течію концептуалізму, що проголошував розширення інструментарію для митця — це не лише фарби та полотно, а художник має право обирати сам, що буде його твором мистецтва, яке найкраще висловлює думки і почуття. Втім, одесити хотіли передовсім свободи висловлювання, а називалися так, бо потрібно було мати якусь назву. «В нашому місті в певний час виник прошарок внутрішньо вільних людей, які намагалися відгородитися від навколишнього агресивного середовища — тому вигадали свою мистецьку мову»,— вважає директор Музею сучасного мистецтва Одеси Семен Кантор і підкреслює, що ці митці значно більше відомі за кордоном, ніж в Україні. А досліджувати феномен почали лише у 2010-му. Власне, сама виставка сфор-

Паралельна реальність

■ Киян знайомлять з «неофіційним» мистецтвом 1980-х

Фото Олексія ВАНДОВА

Актуальними і сьогодні є величезні роботи Леоніда Войцехова «Дати — не дати» та «Взяти — не взяти»

мована на основі колекції Музею сучасного мистецтва Одеси та розширена експонатами з приватних колекцій, галерей та фондів, архівів одеського Музею західного і східного мистецтва. Це живописні та графічні роботи, документи, фотографії, слайди, тексти, відеоматеріали, скульптури, інсталяції.

Феномен концептуалізму представляють в історичній перспективі — від перших протоконцептуальних робіт 1950-х до мистецтва наших днів. Це роботи лідерів одеського концептуалізму Леоніда Войцехова та Сергія Ануфрієва, а також Юрія Лейдермана, Ігоря Чацкіна, Олександра Ройтбурда, групи «Перці», «Мар-

тинчики» та багатьох інших. Особливістю одеських митців стало загравання з різними кліше — мовними, історичними, культурними. «Одеса — дуже літературне місто, і роль мови, вербальних символів і текстів у роботах дуже велика,— вважає Семен Кантор.— Майже всі митці були ще й поетами, придумували неологізми, не обійшлося й без одеського гумору». Наприклад, на противагу популярному радянському лозунгу, який задав Максим Горький, «З ким ви, майстри культури?» Леонід Войцехов ставить риторичне запитання «З ким ви, майстри Ренесансу?». Або ж іронічна «Історія держави Російської» Світлани Мартинчик, в якій Ілля Муромець рятує африканських бегемотів, а Петро I випробовує підводний човен. Ще в 1989 році була написана робота «Я оголошую війну Росії» (група «П. Фомський» з серії «Небесні письмена») — ці слова змальовані на фоні хмарного грозового неба, наче промовляються згори. В 1990-ті, коли з'явилися міжнародні фонди і галереї, митці отримали можли-

вість виставлятися, проводили численні акції й вуличні перформанси.

Завершується експозиція роботами останніх років, що піднімають актуальні теми. Наприклад, «Одна країна — одна пісня» Ігоря Гусева (2013 року): мапа України малярною стрічкою (тобто штучно) поділена на дві частини — в одній мешкають «птахи», в іншій — «птиці». Проте співають вони в клітках... Чи «Гендерна рівність» Мирослава Кульчицького (2013) — на двох столах стоять абсолютно однакові склянки з водою, але різні таблички — «тільки для жінок» та «тільки для чоловіків». До речі, виставка присвячена пам'яті куратора проекту Мирослава Кульчицького, який раптово пішов з життя у лютому 2015 року.

Для тих, хто хоче дізнатися більше про одеський концептуалізм, проводяться екскурсії та лекції. 27 червня о 14.00 охочих запрошують на бесіду з мистецтвознавцем Михайлом Рашковецьким про значення мови в часи докорінних переворотів, пограничні стани, проблеми їх ідентифікації та музеефікації.

Виставка «ENFANT TERRIBLE. Одеський концептуалізм» триває в Національному художньому музеї (вул. Грушевського, 6) до 20 вересня (пн, вт — вихідні). Вартість квитка 20 грн, студентам 10 грн, школярам, пенсіонерам 5 грн ■

КУЛЬТУРА

Фестивальна країна

■ «Хрещатик» зібрав кращі події цього літа

Влітку душа прагне нових вражень та знайомств. Активно відпочити на свіжому повітрі пропонують численні фестивалі — з музикою, кінопоказами, пізнавальними зустрічами та ярмарками. «Хрещатик» підготував добірку яскравих заходів.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

«Трипільське коло» запалює серця

VIII Міжнародний еко-культурний фестиваль «Трипільське коло» (www.tkfest.com) проходить з 25 по 28 червня у місті Ржищів на Київщині. Цього року він присвячений стихії вогню та має девіз «Запалювати серця». Позитивні емоції відвідувачам обіцяють дарувати на близько 30-ти майданчиках і чотирьох сценах. Основні орієнтири фестивалю: територія, вільна для творчості, чисте довкілля, «Зробимо Трипілля ближче» (на майданчику «Трипільське містечко» відтворюватимуть давню технологію трипільської печі, знайомитимуть з особливостями цієї культури), екологія спілкування (психологічні практики для комунікації, соціальні ініціативи), здоровий спосіб життя (не вітається вживання алкоголю, наркотиків та тютюнопаління). В музичній програмі виступи гуртів «Тартак», Mad Heads XL, «Очеретяний кіт», «АтмАсфера», «ДримбаДаДзига», музикантів з Колумбії, Білорусі, Угорщини. Вогню додасть Львівський театр «Воскресіння» (перформанс з вогняними кулями, колами, ходулістами) та Київський вогняний театр. Дістатися на фестиваль можна маршрутками з Видубичів (35 грн), квитки: 250 грн (для студентів 200 грн, пільговий 100 грн).

На Львівщині — «Альфа джаз фест», «Захід» та «Вудсток»

Для всіх шанувальників джазу в Львові розпочинається **Міжнародний фестиваль Alfa Jazz Fest** (alfajazzfest.com). З 25 по 29 червня тут зберуться кращі джазові

Фото Бориса КОРИСЕНКА

музиканти з усього світу, серед яких американський піаніст і композитор Хербі Хенкок, гітарист Майк Стерн, японська піаністка Хіромі, володар премії Греммі Вейн Шортер, саксофоніст Білл Еванс, ф'южн-тріо «Dirty Loops», гітарист і вокаліст Джордж Бенсон. Працюватимуть три сцени — біля палацу Потоцьких, на площі Ринок (вхід вільний) та в парку ім. Б. Хмельницького (вартість квитків від 400 грн, вхід до парку вільний). Також в програмі майстер-класи, джем-сейшени та кінопокази. Тим, хто не потрапив на фестиваль, пропонують переглянути онлайн-трансляцію вечірніх концертів на YouTube. В рамках V Alfa Jazz Fest в місті

27-28 червня на п'яти майданчиках вперше відбудеться і свято вуличної музики.

С 14 по 16 серпня під Львовом (с. Родатичі) влаштують традиційний фестиваль «Захід» (zaxidfest.com), спрямований на популяризацію української культури. На 4-х сценах виступатимуть понад 50 гуртів. Його хедлайнерами стануть «ВВ», Брутто, «Гайдамаки», «Брати Гадюкіни», «Бумбокс», ТНМК, «Жадан та Собаки», «Ріаной», Onuka, The Вйо. Квитки: 770-870 грн, працює наметове містечко.

Фестиваль «Вудсток Україна», який пройде 7-9 серпня біля Львова, в стінах Свірзького замку, проводить Всеукраїнський благодійний фонд «Серце до Серця». Його мета — єднання молоді з усіх куточків України під гаслом «Любов, Музика, Дружба». Фестиваль є відкритим і безкоштовним для всіх відвідувачів, пропонує проживання в наметах. Потрібно лише зареєструватися на сайті (www.woodstock.in.ua). Список учасників уточнюється, серед вже оголошених — Atmosfera, Bahroma, Indytronic, білоруські інді-рокери Akute.

«Анна-фест» присвячений доньці Ярослава

Перший міжнародний фестиваль мистецтв «Анна-фест» відбудеться 18-19 липня на території Національного заповідника «Софія Київська». Місце обрано не випадково — саме звідси княжна Анна відправилася в подорож до Франції. Організатори нагадують, що ми не вступаємо в Європу, ми до неї повертаємося. Показово є постать королеви Франції Анни, доньки Ярослава Муд-

рого, який був одним з перших євроінтеграторів в нашій історії і по видавав дочок заміж за європейських королів.

Відвідувачам обіцяють квести, майстер-класи, кінопокази, зустрічі з істориками, письменниками, акторами, дотичними до теми Анни Ярославни. Організатори наголошують, що фестиваль сімейний, тож багато активностей готують для дітей з батьками. Зокрема Французький інститут влаштує Школу Високого Етикету. Кульмінацією фестивалю стане яскраве пізнавальне дійство зі світло-музичною презентацією проекту макета пам'ятника Анні Ярославні.

Свято кіно в Одесі — від братів Люм'єр до сучасності

VI Одеський міжнародний кінофестиваль триватиме з 10 по 18 липня, основна локація — кінотеатр «Родина». За Гран-прі в міжнародному конкурсі змагатимуться 12 стрічок, дві з них — українські («Пісня пісень» Єви Нейман та «Полон» Анатолія Матешка). Окремо пройде й національний конкурс — довгого і короткого метра. Серед позаконкурсних програм — «Фестиваль фестивалів» (покажуть, зокрема, «Російського дятла» Чеда Грасія та «Білі ночі листоноші» Алексея Тряпичина Андрія Кончаловського), ретроспектива «Одеса у вогні» (присвячена подіям окупації Одеси румунсько-німецькими військами в 1941 році), «ОМКФ — дітям» (спільно з «Чілдрен-кінофестом»), «Шлях до свободи» (документальні та ігрові картини про права людини й боротьбу за волю, роль громадянського суспільства). Особливою

подією стане показ відреставрованих короткометражок братів Люм'єр.

Під час ОМКФ-2015 Потьомкінським сходам присвоять статус «Скарби європейської кінокультури», про що свідчитиме встановлений пам'ятний знак Європейської кіноакадемії. Відбудеться тут і традиційний перформанс — композитор Майкл Найман разом зі своїм камерним оркестром представить авторське музичне оформлення до фільму «Людина з кіноапаратом» Дзиги Вертова (Найман також отримає «Золотий Дюк» за внесок у кіномистецтво на церемонії відкриття). Абонемент на 9 днів фестивалю коштує 745 грн.

Оперне мистецтво, середньовіччя та ярмарок

3-11 липня на різних майданчиках Кам'янця-Подільського пройде перший фестиваль оперного мистецтва і класичної музики «Опера в мініатюрі». Відкриє його опера Джакомо Пучіні «Тоска» за участі симфонічного оркестру, дитячого і дорослих хорів та оперних співаків з Італії, Грузії, Польщі, України. Впродовж фестивалю охочі матимуть змогу відвідувати конкурси оперного співу, вокально-інструментальні концерти, дитячу оперу, майстер-класи Belcanto. Завершить «Оперу в мініатюрі» гала-концерт на воді. Солісти оперних театрів світу в супроводі симфонічного оркестру виконають відомі арії, дуети і терцети.

Зануритися в атмосферу старовини та відвідати справжній замок дає змогу **Х фестиваль історичних реконструкцій «Стародавній Меджибіж»**. Він відбудеться на Хмельниччині 21-23 серпня. У програмі: лицарські турніри, бої та бугурти, середньовічна і рок-музика, танцювальні майстер-класи, конкурс історичного костюму, фایер-шоу, ярмарок з частуваннями у таверні. Вартість квитка: на один день — 80 грн, дітям до 12 років 40 грн, до 7 років безкоштовно, на три дні — 200 грн.

Відчути національний колорит запрошує **Сорочинський ярмарок**. З 18 по 23 серпня в селі Великі Сорочинці Миргородського району свою продукцію представлять виробники з усієї країни. На гостей чекає театралізована вистава за участю героїв творів Миколи Гоголя та фольклорних колективів, концертна та розважальна програми. Вхід вільний.

Джаз у Затоці

XIII фестиваль «Джаз Коктебель», як і минулого року, проведе на пляжі селища Затока Одеської області. З 23 по 27 серпня гостей прийматиме музична «Творча дача» Koktebel Creative Village. Два дні — 28 і 29 серпня — час експериментальних проєктів на Open Stage і головних концертів фестивалю на сцені NU JAZZ. Щоночі — Special Stage з сетами ді-джеїв, електронними live-проєктами і танцями. А 30 серпня — урочисте закриття фестивалю, джеми і сюрпризи для публіки. Також заплановані лекції, кінопокази й майстер-класи. Список музикантів та ціни на квитки уточнюються ■

Фото Олексія ІВАНОВА

